

ప్రతి

దీర్ఘానుందనరీపరిణయము

రూపిణులచే తిమ్మ: విప్రజీతము

మొదటి భాగము

చివ్విట్ల రామస్వామిరాజాస్వామి అండ్ సన్స్

హైదరాబాద్, బ్రిటిష్ రాజము.

[All Rights Reserved]

Price Rs. 12-4

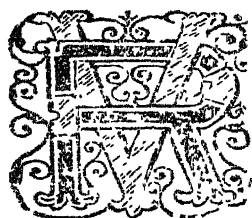
100 100 100 100 100

[illegible]

ప్రొ ర్ డ్.

నీలాసుందరీపరిణయము

కూచిమంచి తిమ్మకవిప్రణీతము

చెన్నపురి :

వావిళ్ల రామస్వామికాస్త్రులుఅండ్సన్స్ వారిచే:

ప్రకటితము.

శ్రీ రస్తు
నీలానుందరీపరిణయము
పీఠిక

❖ ఇష్టదేవతాదిప్రార్థనము ❖

లకుఁ వానకం బగుమఁ
జెన్నలరారెడువెండికొండపై
మేలికడానిడాల హూయలు
మీతెడుజాబిలితాలమేడలో
పేలుపుత్రేడు నల్వయును
వెన్నుడు గొల్వంగ మంచుగొండరా
చూలిని గూడి వేడుకలఁ
జొక్కెడులేనెలతాల్పుఁ గొల్పెదన్.

సీ. అలరువెంగడిమితోటల నాడుపూజోడి
పూపవెన్నెలతేనిఁ బూనుచాన
కోరి యేనుఁగుమోముఁగొడుకుఁ గాంచినతల్లి
చిలువతాలుపు వేల్పువలపుటింతి
తెలిజొబ్బమెకపుమేల్తేజి నెక్కెడిదంట
చెడుగురక్కసీమాఁకఁ జిదుముదిట్ట
తొలుపల్కుగిల్కుటం దెలుగలయెలసాగ
యెల్లమేల్వెంకిమై యెసఁగుచామ

తే. యొనరఁ దెఱగంటితెఱవలయుడిగములకు
 నడరి యుడివోనిబలుసిరులిడెడునట్టి
 గట్టుదొరపట్టి యెనలేనికనికరమునఁ
 బొదలుచును మమ్ము ననయంబుఁ బ్రోచుఁగాత.

2

సీ. కొఱమూలి విసమిడ్డకఱకురక్కసిఁ జెండి
 పఱపుమీఁతెడుబండి విలుగఁ ద్రొక్కి
 వెఱఁగొప్పవ్రేతల మొఱుగి వెన్నలు మెక్కి
 తఱి సూచి మద్దులు పెఱికివైచి
 యఱచేతఁ గొండఁ జూపలు వొగడఁగఁ బూని
 నెరి గిబ్బితోలువేల్పు మురియడంచి
 చిలుతపాయపుగొల్లతెఱవల వలపించి
 మఱవక పసులఁ బల్కలును గాచి

తే. వెఱవెఱుంగక మడుపున నుఱికి కడిమి
 మెఱయఁ డక్కరివిసదారి బిలుసుఁడఱిమి
 మఱియుఁ జే రగుతులువల నుఱుముసేసి
 వఱలుకఱివేల్పు నెద నెంతు గుఱి దలిర్ప.

3

ఉ. కమ్మనితెమ్మదెమ్మెరలు గ్రమ్మగ నిమ్మగుఱమ్మిమేడలోఁ
 దుమ్మెదకొమ్మ తెమ్మెలను దూకొని నీటుగఁ బాటఁ బాడఁ
 గాఁ, గొమ్మని పూవుఁదేనియలఁ గూరిమి నామెతలిచ్చి నిచ్చ
 లున్, నెమ్మది నుండుపాల్కడలి నెయ్యపుఁగూఱురు మమ్ముఁ
 బ్రోచుతన్.

4

త. తద్దయుఁ బొగడెద వేలుపుఁ
 బెద్ద యనన్ జగము లెల్లఁ బెంచుచుఁ బల్కున్

ముద్దియతో నెఱతామర

గద్దయఁ గొలుపుండునల్తాగంబుల ప్రోడన్.

5

చ. బలు తెలిపుల్లు వారునము బంగరువీణెయు మిన్నుటం దెలుం
జిలుకతుటారిబోటియును జిందపుపన్నియ మేనుఁ బొత్తముం
జెలువపుఁదెల్లదమ్మివిరిసింగపుగద్దెయుఁ గల్గి యొప్పు న
ప్పలుకులచాన జానలరుపల్కు లొసంగెడుఁగాత నిచ్చలున్.

ఉ. మ్రొక్కు లొనర్తుఁ గేలుఁగవ మోషిచి చొక్కపుఁగొక్కు
జక్కిపై, నెక్కెడుబల్బజీరునకు నిమ్మగ నమ్మినవారిమేల్పు
నుల్, చక్కఁగఁ జేయుదేవరకుఁ జక్కెర కొబ్బెరపండు
లుండ్రముల్, మెక్కెడుపాచజం దెములమేటికి బత్తినిమాటి
మాటికిన్.

7

ఆ. పుట్టఁ బుట్టిపట్టిదిట్టయు దీవిని

బొడమినట్టిపున్నెములగనియును

మొదలుగాఁగఁ గబ్బములు వేల్పుబాసను

గూర్చినట్టివారిఁ గోరి తలఁతు.

8

ఉ. మున్ను దెనుంగుఁగబ్బములు ముజ్జగముల్ వొగడంగఁ
గూర్చివే, రెన్నికఁ గన్నబల్లిదుల నిమ్మగుడెందపుఁదమ్మిలోప
లం, బన్నుగ నిల్పి నిచ్చలును బాయక కూరిమితోఁ దలం
చెడన్, నన్నయభట్టుఁ దిక్కనను నాచనసోముని నెఱ్ఱవెగ్గ
డన్.

9

క. ఎదఁ గుదు రగుబత్తిని గొ

త్పెదఁ బలుపుట్టువులఁ గూరిచినదోసంబుల్

చిదుమంగా వేడుకపె

ల్లిద మొదవెడుచెండులూరిలింగయగురునిన్.

10

ఆ. అనుచు నెల్లవేల్పులను గొల్చి మును కబ్బ

ములను గన్న గాళకులను చలచి

గురుని బత్తి నెంచి కోరి యచ్చతెనుంగుఁ

గబ్బమే నొసర్ప గడగుతఱిని.

11

— కవిస్వప్నవృత్తాంతము —

సీ. ఏవేల్పు గుదెతాల్పుతీపంచమోముల

తులువల బలక్రొవ్వు దొలంగ మీటె

నేసామి సామెన నేప్రాద్దు వలిగట్టు

దొరపట్టి నర్తిలితోడఁ బూనె

నేతేడు పనిమీఱ నీరేడుజగములఁ

బ్రోడయై యనయంబుఁ బ్రోవ నోపె

నేరాయఁ డెనలేనిగారాపుటూడెంపు

జడదారులకు ముత్తి వడి నొసంగె

తే. మన్ను గేస్తుడు నగ్గియు మిన్ను నీరుఁ

బ్రొద్దు నెల గాడ్పు లెవ్వానిరూపులయ్యె

నట్టి తెలిగట్టుమన్నిప ట్టై నదిట్ట

యొరపు రాజింపఁ గలలోన నొక్కనాడు.

12

సీ. పసిదిండిమెకపురక్కనీతోలు మొలఁ జుట్టి

కేల ముమ్మెనవాలు గీలుకొలిపి

చిన్న వెన్నెలతెని నీకపువ్వుగాఁ బూని

పెనుచంక నొకజింకపిల్ల నిటికి

జడలలోఁ దెలిసీటిచడలేటిజా ల్వాటి
జానొంద వెలిబూది మేన నలది
తోరంపుఁజిల్వరాతోడవు లిమ్ముగఁ దాల్చి
యెడఁ బున్కుసరములు కుదురుపఱచి

తే. మోముదమ్మిని జిలునవ్వు మొలకలెత్త
గుబ్బలులతేసిగారాపుఁగూతుతోడ
నుక్కుమిగిలినబలుగిబ్బజక్కి నెక్కి
కొమరుదళకొత్తమ్రాలఁ గన్తోనఁగనయ్యె.

13

క. ఆటువలెఁ గనఁబడి యెద మి
క్కుట మగునక్కటిక మొదవ గుబ్బలిదొరయి
ల్లటపల్లుఁడు ననుఁ గన్గొని
దిటముగ నపు డిట్టు లనుచుఁ దెలియం బలికెన్.

14

సీ. సీతంఁద్ర గంగన నిచ్చనిచ్చలు ముమ్ముఁ
బూజించె నవరంజిపూలచేత
సీతల్లి లచ్చమ నే సంతసిలఁగ నో
ములు నోఁచె బుడమివేల్పులకు నెల్ల
సీపినతంఁద్రు లెన్నికలు గాంచిరి జగ్గ
నయు సింగనయు సర్సనయును మిగిలి
సీతమ్ము లెలమి నొందంచిరి మమ్ము సిం
గనయు సూరనయు జగ్గనయుఁ జెలఁగి

తే. సీయనుఁగురాణి బుచ్చమ నెలఁతలెల్ల
మేలనఁ దనరై గట్టురాచూలిఁ గొలిచి
మానికంబవు గద కూచిమంచికొలము
నం దరయఁ దిమ్మకవిరాయ యలర సీవు.

15

మ. మును కబ్బంబుల నెల్లఁ జెప్పి యెలమిం బొల్పొందుచున్
 నాకు నప్పనముల్ జేసినప్రాడ వీ విపుడు గూర్పం బూను
 నీయచ్చపుం, దెనుఁగుంగబ్బము నిమ్ము నిచ్చలపుబ్బిత్తిన్
 యున్ బుత్తియున్, నెన రొప్ప న్నమకూర్పు చెప్పుడును నే
 నీయొద్దనే యుండెదన్. 16

క. అని నుడువుచు నద్దేవర
 కను మొఱుగిన నపుడు మేలుకాంచి యెదను బా
 యని వేడ్క లొదవ నతనికి
 బని యొనరగ మ్రొక్కు లొసఁగి బత్తి దలిర్పన్. 17

— శ ష ష్ట ం త ము లు —

క. లిబ్బులదొరచెలికానికి
 గుబ్బలియెకిమీనియనుఁగుఁగూఁతుమగనికిన్
 బెబ్బలిరేఁ ద్రిమితో
 ల్పబ్బినతమిఁ గప్పకొన్న బలువేల్పునకున్. 18

క. చుఱుకు గలయొక్కోలను
 గుఱిగాఁ దిగప్రోళ్లు నేలఁ గూలిచి కడిమిన్
 మెఱయుచు జేజేగములకుఁ
 దఱుఁగనిమే లిడినగిబ్బత త్తడిదొరకున్. 19

క. తలఁచునిరాబారులచి
 క్కులు చొలఁగఁగఁజేసి మనుచు గొనములగనికిం
 దులువతోలువేల్పుఁగూటువ
 బలితపుఁబెన్తోగులుఁజాలుఁబయ్యరకుఁ దగన్. 20

క. నెలఱాలఁ బోలునిద్దఱు
 దెలిడల్లలమేనిమేటిదేవర కెపుడుం

గొలిచినబంటులకోర్కెలు

పాలుపాదనగఁ బిదుకు వేలుపున్నోదవునకున్.

21

క. పితరదొర కేటత్రాటక

జతనంబునఁ దివియ మిగుల జడుపున నెదలో

వెత కుడుచుతపసిబిడ్డని

బ్రతికించి యసంబుగన్న బల్లిదున కొగిన్.

22

తే. ఆవునంబుగ నెలమితో నచ్చతెనుఁగు

బాసచే నిప్పు దేనొనర్పగఁ దొడఁగిన

నీల యనువేరఁ దేజాన నివ్వటిల్లు

నింతిపెండిలికతలెఱఁ గట్టు లనిన.

23

ప్రథమాశ్వాసము

కథాప్రస్తావన

క. మును నైమిశ మనునడవిని
మొనసి నిరాబారిసింగములు పెక్కుకతల్
వినుచుండి రోమహర్షణు
ననుగుంగొడుకునకు నిట్టు లని రింపాడవన్. 24

క. జడదారిరాయ మాకుం
గడునెలమిగ లచ్చిమగనికత యొక్కటి యే
ర్పడఁ దెల్పు మనుచు వేడినఁ
దొడరి యతం డపుడు వారితో నిట్లనియెన్. 25

— మిథిలవర్ణనము —

తే. వినుడు బల్లిదులార మీవీను లలర
నిచ్చలంబుగఁ దెల్పెద దచ్చికడల
నెన్నఁదగి వన్నియలకెల్లనిక్క యగుచుఁ
బుడమిలోపల మిథిలనాఁ బోలు వెలయు. 26

సీ. వెలలేనివలుడ క్రొన్నెలతాలమాడువు
బట్టంపుఁదరఁగ మొత్తములు గాఁగ
రంగుబంగరువు మెఱుంగుటరంగులు
నిద్దంపుటిసుకతిన్నియలు గాఁగఁ

గులుకుఁబాయపురాచతలిరాకుఁబోడులు
పగడంపుఁదీవజొంపములు గాఁగ
మేటిఁజల్లొమ్మల మెకపురాతుటుములు
లలితంపుఁబటపుగుబ్బలులు గాఁగ

తే. వన్నియలుమీఱి చెలువారువారువములు
కొమరుదళుకొత్తు బలుమానికములు గాఁగఁ
బొంకముగ నెల్లసిరులకుఁ డెంకి యగుచుఁ
బాలమున్నీటిపగిది నాప్రోలు దనఁ

27

ఉ. పున్నమచందురుం దెగడుపొంకపుమోములరాచకన్నియల్
గ్రొన్నెలతాల మేలిపనికొప్రపుమేడల నాటలాడ నా
యన్నలకుల్కు లేసగపు లచ్చమ వెన్నెలలంచుఁ ద్రిమృదు
వెన్నెలపుల్లమొత్తములు వేడుక నబ్బలువీట మాటికిన్. 28

చ. మినుకుఁగడానిబంగరువు మేడలసోరణగండ్లవెంట రేల్
చనియెడిరిక్కమొత్తమును జక్కఁగఁ జూచి మెఱుంగుఁ
బోడు లిచ్చును బిడికిళ్లఁ బట్టి యవి జాఱి చనం దమగోళ్లు
చుక్కలం,చును నెడ నిల్చి చే వదలి చూచుచు నుబ్బర
పోదు రందులన్. 29

చ. పగడపుఁగంబముల్ నిలిపి వన్నినము తైపుఁజప్పరంబులన్
నిగనిగలాడు కుందనపునిద్దపుగోడల నాఁడెమైనము
త్తిగరతనంపుజల్లుఁబనితిన్నియలున్ బలుదమ్మికెంపుతా
జిగితలుపు ల్గడు నైఱయఁ జెన్ను దలిర్పఁగఁ బ్రోల నెల్లెడన్.

తే. ఇగురుఁబోండ్ల కగడ్డలో నీదుచిలువ
చెలువ లిడుతమ్మి కెంపులుఁ జెలగి కోట

కొమ్మలం దాడులెఱగంటికొన్ను లిడెడు
వేల్పుదొరమానికములు నవ్వీటఁ దనరు.

31

తే. ప్రాల్లిపల్లోటకొమ్మలఁ బులుఁగుతాలు
గఱిక యని దాసి చెంతఁ జెక్కడపుసింగ
ములను గన్గొని నడుచక్కఁ బోవ వెఱచి
ప్రాదుతేజీలు బలువడిఁ బోవుఁ గడల.

32

క. పన్నుగ నందలియేనుఁగు

గున్నలపై మావటిండ్రు కోరిక లడరన్
మిన్నేటిపసిఁడితామర

కొన్ననలను వన్నెమీఱఁ గోయుదు రెపుడున్.

33

తే. పొడుపుమలనుండి పడమటికడలి కరుగఁ
బవలు నలుజాములును బట్టుఁ దోవలసూడు
తత్తడుల కని మాటలో దచ్చికడలఁ
బఱచి క్రమ్మలు నచటిబాబాతుటుములు.

34

క. నలుమొగములఁ దా నాలుగు

తొలుపలుకును సదువు టేమి దొడ్డని నలువం

బలికి కలచదువు లెల్లను

పలుకుదు రొక్కొక్కనోరఁ బాలులు వీటన్.

35

చ. కలన నెదిరెప్పేనేనిఁ దిగకన్నులవేలుపు నైన మార్కొనం
దలఁపుదు రెద్ది వేడిన నెదం గని మానక జన్నిగట్టుఁ బె
ద్దలకుచు తేదసాదులకుఁ దద్దయు నిత్తురు ప్రాల్ నెప్పుడుం
బాలుపు దలిర్ప రేవెలుగు ప్రాదుకొలంబులరాచసింగముల్.

ఆ. తొలుదాల్పుననుఁగు తొవ్విదిపాఁతఱల్

రొక్క మున్న దనుచు నిక్కుఁగాని

తెక్క తెక్కుడైన రొక్కంబుఁ దఱుంగని
కొలుచు గలదు ప్రాళికోమటులకు.

37

తరలము.—

మొలకుఁ దెల్లనిబట్ట లేకయు ముచ్చటం గలు ద్రావుచుం
బొలము దున్నంగ నోడి నాగలి వూని త్రిమృదు నంచు ని
చ్చలును బల్కుచు నుందు రాకఱిసామియన్నను దట్టపుం
గలుముల న్నెలుఁగొంది యచ్చటికాఁపుఁబెద్దలు తద్దయున్.

చ. శ్రులుకుమిటారిగుబ్బలును గ్రొమ్ముడులు స్విగ్గికౌసులుం బిటుం
దులుఁ గదలంగఁ జిల్కలను దోలునెసంబున నెల్లులెత్తి గా
జాలు గలుగల్గనం జాటుకుఁజూపులచేఁ దెరువర్లడెందముల్
గలఁపుదు రందులం బొలముకాపరికాఁపుఁదుటారిక త్రియల్.

చ. పగడపుఁడిఁగలో తళుకుబంగరుబొమ్మలొ క్రొమ్మెటుంగులో
తొగచెలితున్నలో మరునితూపులొ బల్తెనంపుఁదేటలో
సొగసులదీపులొ యనుచుఁ జూపటు లువ్విళులూర నందు
లం, బొగడికఁ జెంది యందములఁ బొల్తురు నీటుగ నాటచేడి
యల్.

40

— ధర్మఁడనుజేసి వర్జనము —

క. అవ్వీ డేలు న్నేలని
దవ్వులదొర తన్న మిగుల ధర్మఁడు దనతోఁ
జివ్వకు నెదురై నిలిచిన
మువ్వరు వేలుపుల నైన మొనసి కలంచున్.

41

సీ. వెడవింటిబలుదంటఁ బొడసూపఁగా నీక
తోలుచూపు నొక్కమూల కనిచి

తొలు మొగల్తుటుముల దూదియ ట్లవియించి
 కలువలచెలికాని వెలి యొనర్చి
 గాలిమేతరితేనిఁ గాలూనఁ గా నీక
 కడలి నెల్లప్పుడు నడలఁజేసి
 వెడఁదమోము మెకంబు నడవుల డాఁగించి
 గట్టులయెకిమీనిఁ గడకుఁ ద్రోచి

తే. చక్కఁదనమున వాసిన భాగమునను
 జిగిని మాటలలోఁతున మగతనమున
 నిచ్చలంబునఁ గడలఁదా నెచ్చుగాంచి
 పొగడికలఁ జెందు నెపుడు నప్పుడమితేడు.

42

సీ. ఎనలేనిమగఁటిమి నెసఁగువాఁ డగుటకుఁ
 బొంచుండి కోఁతిని ద్రుంచఁడేని
 కోర్కులెల్లను సమకూర్పువాఁ డగుట కూ
 రక చుప్పనాక మరల్పఁడేని
 కనికరంబుల కెల్ల నునికిప ట్టగుటకుఁ
 బొలదిండ్లఁ బొలియింపఁ దలఁపఁడేని
 యుడివోనికలుముల నడరు చుండుటకుఁ గా
 ఆడవుల దుంపలు గుడువఁడేని

తే. బంతి తేరులపంటవలంతి తేని
 కొడుకు దొర యగు నతనికిఁ గడిమి నీగిఁ
 గనికరంబున సిరి నంఁచుఁ గడఁగి పెద్ద
 లెన్న నారాచజాబిలి చెన్నుమీలు.

43

క. పిటికీతనంబును జలమును
 గొఱగొఱ యీలేనిగొనము గుటి దప్పుటయుం

దులుతును బిగియును గల్గయు
నెటుంగఁ డతం డించుకయిన నెల్లెడలందున్.

44

సీ. జగడంపుటోరెంపుజడదారికడ కేఁగి
చదలేటితెలివీట జలకమాడి
తెఱగంటిదొరయింటితెలివ్రాఁకు లెగఁబ్రాఁకి
వలనొప్పుఁ దెలివీకెలన మెలఁగి
పలుచందములఁ జిందములఁ గ్రిందుపడఁజేసి
నెలతాల్పుబలుపేల్పుచెలుపు నవ్వి
చలమాని యలయేనుఁగులసూడు దిగనాడి
మగతొలజిగినెలఁ దగుచుఁ దెగడి

తే. ముత్తియంబుల నురువుల మొల్లవిరుల
మంచుసోనలఁ జుక్కల సంచగముల
నెంచి కొంచు తనయసం బెల్లకడల
వెలుంగ వెలుంగొందు నారాచవేల్పుటేడు.

45

క. వెంగలియుఁ బిఱికివాఁడును
దొంగయుఁ గొండేడుఁ బేర తులువయు ననికె
లొంగినవాఁడును లేఁ డర
యంగా మందునకు నైన నద్దొరపుడమిన్.

46

—ॐ కుంభకుఁ డనుగొల్లదొరకత ॐ—

క. ఆరామానిక మెప్పుడు
గారవమునఁ బెనుప నందుఁ గదలనిసిరులం
గేరుచుఁ గుంభకుఁ డనియెడి
పేరితిగొల్లదొర యొక్కఁడు పేర్కి జెలంగున్.

47

తే. వేలుపులతేడు దన కొకవెల్లమొదవె
కల దనుచు నిక్కు నింతియకాని యిట్లు
కలవె పలువన్నియలగిడ్డికదుపు లంచు
నెంచుచుండు నతం డెందుఁ గొంచులేక.

48

సీ. అడిగినఁ గొడుకక పుడమివేల్పులకు ని
చ్చలుఁ బాడిమొదవులఁ జాల నొసంగుఁ
జేదగేస్తులఁ జేరఁ బిల్చి కోరినయన్ని
దుక్కిలెద్దుల బల్చితోడ నిచ్చు
ముదుసల్లఁ గడఁకమై వెదకి తా రావించి
నెమ్మి గన్గొని యోగిరమ్మ వెట్టు
నెడవక గీమున కేలేంచువిందుల
కెలమి వల్వలును సొమ్ములు నొసంగుఁ

తే. జెలిమికాండ్రను బెద్దలఁ గొలమువారిఁ
గూరిమి దలిర్ప సారెకు గారవించు
నొర యరు దగుఁ బుడమిపై నరసి చూడ
గొల్లయెకిమీనినాఁడెపుగొనములెల్ల.

49

తే. చుక్కలను వానచినుకుల నిక్కువముగ
లెక్కయిడవచ్చుఁ గాని పెంపెక్కి యెపుడం
బుడమి యీనిన తెఱఁగున నడరునతని
తోడుకులం దెల్లమిగ లెక్కయిడఁగ రాదు.

50

క. అమ్మేటిగేస్తునకుఁ గడు
నెమ్మి యొనర్చుచును నిచ్చనిచ్చలు బలుపు
నైమ్ముల ధర్మద యనియెడు
కొమ్మ దనరు నెల్ల మేలిగొనములప్రోవై.

51

సీ. అనయమ్ముఁ బెరియమ్ములను ద్రిమ్మరుచునుండు
చలివెలుంగుననుంగుఁ జెలియ లెనయె ?
పెనుతాఁగయై మ్రోగుచును మోసలకునేఁగు
నలుమొంగుబులవేల్పు చెలువ దొరయె ?
జగమడ్డఁ దగుదొడ్డ సత్తియై బెదరించు
గట్టులయెకిమినిప్పట్టి జతయె ?
పలుఱ్ఱేడులకు సూడు బలియించి పొలియించి
లలిఁ గేరుపంటవలంతి సరియె ?

తే. యివ్వెలందుక కని తనయీడుచేడె
లందఱును డెందములనుబ్బి యాడుకొనఁగఁ
జెలఁగి నాఁడెపుఁ బుడమిజేజేలగములఁ
చ్రోదినేయుచు నెపుడు నప్పొలఁతి యలరు.

52

క. ఉడివోనిసిరుల నీటువలెఁ
దడవెడునయ్యొల్ల గల్గఁ దనియింతురు సొం
పడర సిరిదాముఁ డనునొక
కొడుకును మఱి నీల యనెడుకూతు రొకర్తున్.

53

— శ్రీ లావ ర్ణ స ము. —

క. అచ్చిన్నికన్నెసోయగ
మచ్చెలువుం జిల్వఁచెల్వలందును మఱి య
య్యచ్చరచేడియలందును
నిచ్చలుఁ బరికింపఁ గలుగ నేర దొకపున్.

54

క. చన్నులు జక్కవగిబ్బలు
కన్నులు చెన్న లరునల్లకలువలు పిఱుదుల్
నీలా—2

దిన్నెలు వన్నెలగని య

య్యన్నులతలమానికంబు నలవియె పొగడన్.

55

సీ. గొనబారునూగారు కొదమత్తుమైదబారు

బలుగుబ్బపాలిండ్లు పసిడిగిండ్లు

నునుఁ గావిజిగిమోవి ననతేనియలబావి

దొరమించుమైరంగు తొల్తెఱుంగు

నాఁడెంపుజడపెంపు నాఁచుతీవలగుంపు

కలికికన్దవడాలు గండుమీలు

పొగడొందు మొగమెందుఁ దొగలగాదిలివిందు

జిగిలేగవునుఁదీవ మొగులుత్రోవ

తే. తఱులు తరఁగలు చేతులు తప్పివిరులు

తొడ లనంటులు పిక్కలు దొనలు తళికుఁ

జెక్కుటద్దంబు లడుగులు చెంగలువలు

బొమలు సింగిణు లప్పించుఁబోడి కరయ.

56

ఉ. చిందమునందముం దఱుముఁ జేడియకుత్తుక కొత్తకప్రపుం

గందముచందముం దెగడుఁగన్నియనెమ్మెయిఁతావిపిండు లేఁ

జెందొవవిందువన్నియ నిసీ యనుఁ బైదలివెన్నొసల్ బభీ!

కుందన మెందునుఁ దొరయెఁకొమ్మనిగారపుమేనిచాయకున్?

క. నెలఁతుక చిటునగవులు వె

న్నెలలం గన నవ్వు లేమ నిద్దపుఁగులుకుం

బలుకులు చిలుకల నులుకఁగఁ

బలుకుం బలుకుదురు వోలు బలుమగతాలన్.

57

తే. అట్లు లేజవ్వనమ్ము సోయగముఁ గల్గి

చెన్నుమీఱుచు నున్నయయ్యన్ను మిన్నఁ

గాంచి తలిదండ్రు లెంతయు గారవమున
నుల్లిమున నుబ్బించుచుచో నొక్కనాడు.

59

— పంథకునిపాలి కొకబ్రాహ్మణుడు వచ్చుట —

బి. తిగలేక లేర్పడ దిద్దిననొసలిను

నైలిబూదిబొట్టురంగులు నెలంగ

సరవిఁ జిచ్చఱకంటిదొరకంటిపేరింటి

పేరులు పేరెడఁ బెంపుమీఱ

మొలఁ బించె వట్టి చెంగులు మాటి కట్టిన

వలిసనీర్కావిదోవతి నెలంగఁ

బైఁ గప్పకొన్న హొంబట్టుదుప్పటిమెఱుం

గులు నల్లడలఁ గ్రమ్మకొని వెలుంగఁ

తే. బొత్తములు మేల్కుళాయిపల్ ముత్తియంపుఁ

బోగులును జాలజన్నిదంబులును గొడుగు

గిండి చెంబును గల్గి ముంగిటికి వచ్చి

నిలిచె వడినొక్కనాడెంపునేలవేల్పు.

60

చ. నిలిచినఁ జూచి గొల్లదొర నిండినబ తిని గేలు మోడ్చి య
బ్బలియుఁ డొసంగుదీవనలఁ బల్కఱుఁ గైకొని గొప్పతమ్మికెం
పులు గదియించినట్టిజిగుత్తడిముక్కలిపేటమీఁద ని
చ్చలముగ నుంచి పూజ లిడి చయ్యన నాతనితోడ నిట్లునున్.

తే. పుడమిదయ్యమ! యెందుండి వెడలి వచ్చి

లిటకు రాగర్జుమేమి మాకెఱుంగఁజేయు

మెచ్చుమిముబోటిపెద్దలు వచ్చుటెల్లఁ

దోడుతోడనె మేలు చేకూడఁ గాచె ?

62

తే. అనుడు సగ్గొల్ల తేని గగ్గొని కరంబు
 సంతసంబున నలరి యజ్జన్మిగట్టు
 గోలముతలమానికము తనవలతితనము
 గనఁబడఁగ నిట్టులని చెప్పఁగాఁ దొడంగె. 63.

— బ్రాహ్మణుడు కృష్ణనిలీలం చెల్పుట —

క. విను నీకు బావ యగునం
 దునిచెంగటనుండి యెమ్మెతో నీకడకుం
 జను దెంచితి నబ్బల్లిదుం
 డనుపఁగ మీ నేమి మెల్ల నారయుకొఱకున్. 64

క. కడు నిడుమలఁ బడి వా రి
 ప్పడు మునుపటి నెలపు వదలి పోకు మిగులఁగం
 దొడుకులకు బృంద యనియెడు
 నడవికిఁ గాఁపురము వచ్చి రలజడి మీఱన్. 65

క. మిగులఁ గడగండ్లఁ బడియుం
 దెగకయు వా రెల్ల నిపుడు నీమేనల్లుం
 డగుకటివేలుపుకతమున
 నొగి నుసుటులతోడి నిల్చి యున్నారు సుమీ. 66

తే. అతఁడు గావించుకర్ణంబు లరయ నొక్క
 మోము గలిగినమానిసి యేమి చెలుపు
 మీఱఁగా నాలుగై దాటు నూటుపదులు
 నోళ్లు గలవారికిని బూని నుడువరాదు. 67

క. విను సిరిమంతుఁడు కడుప్రేం
 గున నడరెడు పుడమిపడఁతికొఱకును జేజేల్

మును వేడుకొనిన మానిసి
తనము గనినవెన్నుఁ డతఁ డెదం బరికింపన్.

63

క. ఆచంద మెల్ల దిటముగ
నీచెవులకుఁ దనివి దీట నే నెఱిగింతున్
రాచపను లిపుడె తలఁపం
జూచుకొనక యాలకింపు స్రుక్కనితెలివిన్.

69

సీ మును సోకుమాఁకల మోవ నోపక నేల
చేడియ దలఁకి జేజేలఁ గూడి
చదువులవేలుపుమొదలు వెన్నునిచెంత
కరిగి చాఁగిలి మ్రొక్కి సరగ లేచి
యాయన కత్తెఱం గంతయు నెఱిగించి
జియ్య యిప్పని జాగు సేయఁ బోక
కావింపవే యని కడు వేడుకొనిన న
వ్వేల్పుల కవ్వేల్పు వెరపుదీట
తే. నిప్పని యొనర్తుఁ బొండు మీరిండ్ల కనుచు
ననిచె ననిచిన కూర్చితో నపుడు తొగల
యనుఁగుకొలమున వసుదేవుఁ డనెడుదొరకుఁ
గొమరుండై పుట్టె నెంతయుఁ గొమరుమిగుల.

70

ఆ. పుట్టి కంఠుఁ డనెడునట్టిరాకాసుల
తేనివలన సూడు తోనె పూని
నందునింటఁ జేరి నందునియిల్లుటా
లగుయశోద పాపఁ డనుచుఁ బెనుప.

71

తే. అత్తెఱంగునఁ బెనుచుచున్నంత నొక్క
యొడను బూతనయనుపేర నడరుపెరసు

నల్లద్రావుడుఁబడఁతి మత్తిల్లి చేరి
విసఫుఁబాలిడఁ గని దాని యుసులుగొనియె. 72.

ఆ. దండఁ గొండపోల్కి నుండునో నొండెడ
దండితనము మీఱ నండగొనక
పిండిపిండిగాఁగ రెండుకాళ్ళులఁ దాచి
దండి బండిపాలసుసిండిఁ జెందె 73.

క. దొరఁకొని తనుఁ జొదివి కడుక
సరగను జదలికిని నొగిని జనుబేరజపుం
గరువలిబలుతోలుజేజే
నరుదుగ గుదెతాల్పువీటి కనిచెం గడిమిన్. 74.

నీ. బుడుతకల్వలవిందుఁ జోలునెన్నొసలిపై
జెలువంపురారేక చిందులాడ
మొలఁ బట్టుదిండుపై జెలువొందుగంటల
బంగారుమొలత్రాడు రంగు లీన
నెడఁ గ్రొత్తపులిగోరు లొదవినఁతకంబు
బలుముత్తియపుసరంబులును బొదలఁ
జేతుల రతనంపుజిలఁగుటుంగరములు
మురువులు నెనలేని మురువు సూప

తే. మెట్టదమ్మలనందియల్ బిట్టుమొరయ
దిట్టతనమునఁ జెలరేఁగి పట్టపగలె
నెటుకొని యెల్లవ్రేతల నట్టులందు
గుట్టు లరయుచు మెలఁగు నప్పట్టి మఱియు. 75.

నీ. తలిరుఁబాయపుముద్దుఁజెలువలఁ గనుగీఁటి
వలరాచపనులకు వలసి పిలుచుఁ

జల్ల లమ్మగఁ జోవు గొల్లకొమ్మల నడ్డు
కొని సిగ్గు లెడలించి యెనసి కేరు
మగలతో నిదురించు మగువల మఱిపించి
మగచెయ్యు లొనరింప మదిఁ దలంచు
నారాటమునఁ జొంగి నీరాటరేవులఁ
గాంచి కన్నెల బల్కి గవయఁ జూచుఁ

తే. జిన్న పాపలఁ గూడి బల్తున్న రకల
నన్నిగీముల సన్నక సన్నఁ దూటి
యున్న మీఁగడపెరుగుపాల్వెన్న జిన్ను
లన్నియును గొల్లనాడు నవ్వన్నెలాఁడు.

76

సీ. పెనుమిన్నుగొనత్రోవలను మెలంగెడుతేఁడు
చెలఁగి వ్రేతలయిండ్ల మెలఁగుచుండుఁ
గోరి నిరాబారు లారసి కనలేని
బలియుండు గొల్లలఁ బాయకుండుఁ
గడఁగి జన్నపుఁదిండ్లు దొడరఁ ద్రిప్పురుప్రోడ
కుఱ్ఱలగమితోడఁ గూడి యాడుఁ
గలిమిపూఁబోడితోఁ గదిసి కేరెడుమేటి
గొల్లకన్నియలతోఁ గూడి కేరు

తే. లెక్కలిడరానిరాయంచ జక్కిజోదు
గ్రుడ్డుఁబనఁటులు నిండారు గొప్పబొజ్జఁ
బూనుపెనుదంట వ్రేపల్లెలోనఁ గల్లు
జిన్ను పెరుగులు ముచ్చిలి జిట్టుచుండు.

77

వ. అంత.

78

క. బిట్టలిగి వ్రేత లొగిఁ దన
రట్టడిచందములఁ దెల్పి కాయిడి వెట్టెం
గట్టలుకఁ దల్లి తోలం
గట్టిన వడి నేఁగి మద్దికవ పెకలించెన్. 79

ఆ. అట్టియావడులకు బిట్టు గాసిలి గొల్ల
లెల్ల బృందలోని కిప్పుడు సేరి
రందు విసపుమ్రాకు లైయున్న చెడుగురే
ద్రిప్పురుల నడంచి తమ్మికంటి 80

సీ. బంగారుఁదగటుదుప్పటి బిగ్గ మొలఁ జాట్టి
కేలఁ జొక్కపుఁబిల్లఁగ్రోలు వట్టి
పెంపారుబలునెమ్మిపించె మోదలఁ బూని
చెవిని జీఁకటిమ్మ్రాచివురు దుఱిమి
సొగసుగా నొసలఁ గస్తురిబొట్టు సవరించి
కొన్న నసరము లక్కున నమర్చి
గురివెందపూసవేరొరయ సందిటఁ గట్టి
సన్నంపుసెలగోల చంక నిఱికి

తే. చెలిమికాండ్రను గూడి నిచ్చలముమీఱఁ
గడఁకతోనాలకదుపులఁ గాచుకొనుచు
గొమరు దళుకొత్త ననయంబు జమునపొంత
మెలఁగు నెనలేనిహాయల నఘేటివేల్పు. 81

తే. మరుని రేతేని జేజేలదొరకొమరుని
బూపనెలతాల్పుచెలిపట్టిఁ బోలఁ జాలు
వానిచెలువంబు నుడువులతేని కై నఁ
బూని దిటముగ వాక్రువ్వఁ బోలదెందు. 82

సీ. తెలిదమ్మితేకులఁ దెగడుకన్నులవాడు
 తొగలనెచ్చెలి నేలు మొగమువాడు
 మించునందముమించు మెఱుంగుఁజెక్కులవాడు
 కొదమజేటుల గేగుకురులవాడు
 మెట్టదమ్ములపొల్చు మెట్టు మెట్టలవాడు
 తరఁగఁచాలు నదల్చుతఱులవాడు
 వలుడ చిందము నెగ్గు పలుకుకుత్తుకవాడు
 జడలమెకంబుఁ బోల్చుడుమువాడు

తే. మొల్ల మొగ్గలనెవయువల్తొనలవాడు
 పొదలుచిగు రాకుదొరయుకెం నెదవివాడు
 తొలు మొగు లేగతరుము మైచెలువువాడు
 చెన్ను గలవాడు పలతేనింగన్నవాడు.

83

— కుంభపనికనునన్నచే నీల బ్రహ్మణురకు మొక్కుట —

క. అని యిత్తైఱుగునఁ బాటుడు
 వినిపించిన గొల్లతేడు వేడ్కలు మదిలో
 ననలెత్తఁగ దనమ్రాలం
 గనుపట్టు ననుంగుఁబట్టిఁ గనుఁగొల్పుటయున్.

84

సీ. కొదమతు మైదదిమ్ము నడలించుముంగురు
 ల్నొసలిపై ముసరి తుంపెనలు గూయ
 జిలుఁగుఁబయ్యెదలోనఁ దులకించుకోడెచ
 న్బొగడలు డాగురుమూత లాడ
 గొప్పపిఱుందువ్రేఁగునఁ దడబడునడలో
 గుడుగుడుగుంచ మింపడర నాడ

మురిపంపునగవులు ముద్దు లేజెక్కులఁ
బొదలుచు వెన్నెలప్రోవు లాడ

తే. గొనములకు నెల్ల నాటపట్టనఁగ జాలి
జాలువాబొత్తుపోల్కి నన్నేలవేల్పు
జింకతాలుపుచెంగటఁ జేరి యడుగుఁ
దమ్ములకు మ్రొక్కులిడియున్న కొమ్మఁ జూచి. 85

క. పలుతెఱఁగుల దీవనలిడి
వలనుగ నత్తమ్మిచూలివంగడపుంజా
బిలి యలతేనిం గని యి
చ్చెలి యెవ్వరిపడుచు తెలియఁ జెప్పము దీనిన్. 86

← { నీలకుఁ దగినవరునిగుఱించి
బ్రాహ్మణుండును గుంభకుండును మాటలాడుట } →

క. ఆరచేతివ్రాలు చూచిన
దొర యెందును లేని దొడ్డదొరఁ జేకొని బల్
సిరుల నిరవందఁగల దీ
విరిఁబోడి జగంబులెల్ల విరివిగఁ బొగడన్. 87

తే. గొప్పకన్నులు నిడువారుఁగురులుఁ జెలఁగు
కొనుఁ గెంజాయ నలరుకేల్లవయు నడుగు
లును మొనల్లలపలుచాలుపును దనరౌ
గన్నియలమిన్న కివియె మేల్చిన్నె వన్నె. 88

చ. అనుటయు బాదనయ్య కతఁ డర్చిలి నిట్లని పల్కె దేవరా!
విను మిది నాదుపట్టి కడువేడుక నెప్పుడు నీల యంచు నీ
గొనములప్రకఁ బిల్తు మిదిగో నిపు డీననఁబోడి కందమా

పెనిమిటిఁ గూర్చి సొంపలరఁ బెండ్లి యొనర్చు మదిం దలం-
చెదన్.

89

క. ఈకన్నియకుం దగునొక

రాకొమరుని నరసి నిబ్బరంబుగ నిపుడే

మా కెఱిఁగింపుడు తెలియ

స్థికుం గనరాని నొకటి నేలం గలదే?

90

క. నందుడు మాకుఁ గాదిలి

బందుగుఁ డాతనికి నొజ్జ బాఁపఁడ వగుటఁ

డెందమునకు నీపలుకులు

పొందుగఁ బ్రాబల్కునుడువుపోలిక సుష్టి.

91

చ. కొలమును గల్గి తాల్చియును గూర్చియుఁ దెంపును జవ్వ
నంబునుం, జెలువము విద్దెయుఁ గొనముఁ జేవయుఁ బ్రోడ
తనంబుఁ దెల్వియుం, గలిగినపిన్న పాపనికి గన్నె నిడం దగు
నంచుఁ దీర్పురు, ల్వలుకుదు రట్లు గావున వలంతికి నీ కింక
జెప్ప నేటికిన్?

92

తే. అనిన నతఁ డాతనికి నిట్లు లనుచుఁ బలికె

విసుము నాయఁడ ! నామాట వీనులలరఁ

బేర్చి నీకన్నియకుం దగు పెండ్లికొడుకు

వెన్న తెక్కలికాఁ డైనవేల్పు సుమ్ము.

93

క. వానికి నెనయగువాఁ డెం

డైన న్నటి కలఁడె పుడమి నటుగాకయు నీ

మేనల్లుం డతనికి ని

చ్చానం బెండిలి యొనర్పఁ జను నరయంగన్.

94

మ, వెడఁగుంజాడలఁబోక నాపలుకు నీవీన్దోయి కింపై నఁ దెం
పడరన్వెన్నునికిప్పు కన్నియను నెయ్యింబొప్ప నీచొప్పుగా
సుడువు, లేవయు నికేల డెందమునఁ గన్తోమైన్న నీకప్పు డా
సుడివార్దాలుపుకన్న వేటు కలరే చుట్టంబు లేవంకలన్? 95

క. కావునఁ గొదుకక కటిమై
దీచర కీకన్నె నిమ్ము తిరమగుమదితో
నావును నాతం డట్టుల
కావించెదఁ జుమ్ము వేడ్క గడలుకొనంగన్. 96

తే. నేలవేలుప ! నందునిప్రొలి కరిగి
యన్ని తెఱఁగుల నతనికే వెన్నునికిని
గన్నెలాగెల్ల నెఱిగించి కర్జ మిపు
నేర్పు మెఱయంగ వడి సమకూర్పచయ్యి. 97

క. నీకుం శెప్పెడిదే మిఁక
నీకర్జపువ్రేఁగుఁ బూని యేఁగుము మఱి మీ
రేకద మునుబోఁటులకుం
గైకొని మేల్పునులు గూర్పఁగాఁ దగువారల్. 98

తే. అనుచుఁ బెనుమానికములు దాపినవెడంద
పతకమును దానశంబును బసిడియుంగ
రములుఁ బ్రోఁగులుఁ బట్టుఁబుట్టములు మొదలు
గలుగుతోడవులు గడునుడుగర లొసంగి. 99

చ. పనిచినఁ దద్దయుం బొదలి పాతెడువేడ్కలవెల్లిఁ బెల్లుగా
మునుఁగుచు నేలవేల్పుతల ముందరిపల్లియ కేఁగె గొల్ల

డు, గొనకొని ముద్దుగన్నియకుఁ గోరినయట్టిమగండు
కల్లెనం, చును దనయాలుఁ దాను నెడఁ జొక్కుచు సోలుచు
నుండె నెంతయున్.

100

— సీల కృష్ణనియందు పలపుఁగొని తనలోఁ దలపోసికొనుట —

తే. అంత నీలయుఁ దనతండ్రి చెంత మిగుల
సంతసంబునఁ బంటవలంతివేల్పు
దొంతరగ నన్న కటివేల్పువంతలెల్ల
మంతసంబునఁ దలఁచుచున్నంతఁ బొగిలి.

101

ఉ. ఎన్నఁడు సూతు ముజ్జగము లేలేడువేలుపుమోముఁదమ్మిని
కెన్నఁడు విందు వీనుఁగవ కింపుగ వెన్నునిముద్దుఁబల్కు లా
వన్నెలప్రోకయాదలను వావిరిఁ బల్కెలిముత్తియంపుఁబ్రా
లెన్నఁడు నింతు నింతులపుడెంతయు నెమ్మిని సంతసిల్లఁగన్.

సీ. వెన్నునిచిటునవ్వువెన్నెలల్ పర్వక
వలపుఁబెంజీకటుల్ దొలఁగఁగలవె?
గుడుసుఁ గైదుపుజోదు సుడివాన గురియక
కడువిరాలపుట్టి యడఁగఁ గలదె?
కటివేల్పుచూడ్కిజక్కర లుబ్బి పాఱక
బలుగ్రచ్చుఁబైరులు పండఁగలవె?
మలతాల్పుమెయిచాయమబ్బులు గ్రమ్మక
యెదకాఁకపెన్నెండ వదలఁగలదె?

తే. పోకుమూఁకలగొంగ మెచ్చుగనుదాళి
బొట్టుమూసికతోఁగూర్చి పొసఁగ నటుతఁ

ద్రాడు గట్టక సాగనెల్ల దఱిమి యొడల
వ్రేలువలరాచబలుబూచి వీడంగలదె?

103

క. తొలునోములమే లిప్పుడు

వలనుగఁ జేకూడవలదె వన్నెలగని యై

యలరెడువలమురితాలుపు

చెలిమి వెసం గలిగి యెల్ల చెలులుం బొగడన్.

104

సీ. పులుఁగుడాల్వేల్పు కెందలిరువాతెఱతేని

యలు గ్రోల నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!

తమ్మిపొక్కిటిమేటిటొమ్మనఁ గులుకుగు

బ్బలు చేర్చ నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!

చుట్టుఁగైదువుజోదు మెట్టఁదమ్ములఁ గేలుఁ

గవనొత్త నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!

దిలువపానుపువానితఱుకుఁ జెక్కులముద్దు

నైకొన నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ!

తే. వలపు గులుకంగఁ బసిఁడిదువ్వలువతాల్పు

మేన గొజ్జెఁగపూనీటిమెఱపుటింపుఁ

గప్పురంబు జవాదియుఁ గఱిపి యిడ్డ

కలప మలఁదఁగ నెన్నఁడు గలుగునొక్కొ.

105

ఉ వెన్నునిచెంత నప్పుడమివేలుపుమానిక మేమి దెల్పునో

చెన్నుగ నన్నియుం దెలిసి చెల్వుఁడు దా నెటుగాఁ దలం

చునో, క్రొన్నెలతాల్పుముద్దియను గూర్చి యెనర్చిననోము

లిప్పు డే, వన్నెను బండునో నలువవ్రాతెఱఱం గిఁక నెటు

లుండునో.

106

క. చెలువమును జవ్వనంబును

జెలిమియు నెఱజాణతనము సింగారంబుం

దలఁపున మెలఁగెడుగొనమును

గలమగఁ డెనలేనితొడవు గద తొయ్యలికిన్.. 107

చ. ఎడపక రేయియుం బగలు నెమ్మెల సమ్మలతొల్పుఁ గూడి పూ
వడిదపుజోదునిబ్బరపుటాలమునం దమి హెచ్చు వొచ్చె మె
యొడ్డలను లేనిబల్తాయలు నిమ్ముగఁ గోరుచుఁ జాలఁబ్రోడలై
యడరెడుగొల్లకన్నె లహహా తొలుబాములనేమిలోచిరో.

సీ. తెలిదమ్మికంటివాతెఱ యాన ముం దెంత

పెనువంతఁ గుందెనో పిల్లఁగ్రోవి

రక్కసిగొంగవే రమ్మన వ్రాలునం

దుల కేమి నోచెనో తొలసివేరు

సిరితేనినిద్దంపుఁజెక్కు లబ్బుగ నెంత

గొలిచెనో మును గొండగోగుంబువ్వు

లాలకాపరిమేన నలరంగ నేమేలు

సలిపెనో హొంబట్టునన్నసాలు

తే. దుక్కివాల్దొల్పుననుఁగునై వోడొమ్మ్రాలఁ

దొడరి యనయంబు నాడంగఁబడసినట్టి

పురిపులుఁగు మొత్త మెనలేనిపున్నియంబు

లేమి చేసెనొ సెగకంటిసామిఁ గూర్చి. 109

చ. దిట మగుచెల్వముఁ గొనముఁ దేజును గల్గినముద్దుగుమ్మకుం

దటుకున నొక్కపాలసునిఁ దారిచి బిగ్గర నంటఁ గట్టి చొ

క్కట మగునేపువాని కొకగద్దటిజాడలచేడఁ గూరుచుం

గటకట తమ్మిచూలికొఱగాములు బాములుగాఁ దలంచెదన్.

నీ. మునిఁడి మ్రాకునఁ బండ్లు పస మీఱఁ గట్టించి
 యించున కేల పట్టించఁ డయ్యె
 బిల్లగడ్డకుఁ దావి పెల్లుగా నొనఁగూర్చి
 కుండనంబున కేల కూర్చుండయ్యె
 బందిపెంటికి నైదుపదియుఁ గూనల నిచ్చి
 పాసఁగ నేనిక కేల యొసఁగఁడయ్యె
 గాకిపిట్టకుఁ జాలఁ గడలేనిబ్రదు కిడి
 చిలుకకు దడ వేల చేయుఁ డయ్యె

తే. గొలముకొఱఁత గరాసుల కలవిగాని
 దొరతనము గూర్చి కడుబల్లిదుల కచేల
 తిరిప మెత్తంగఁ జేసె నన్నిర కరంబు
 వింత లయ్యెను జదువుల వేల్పుననుట.

111

వ. అని మఱియును.

112

తే. పాలమున్నీటిగారాపుబట్టిమగఁడు
 వేడుకలు మీఱ ననుఁ బెండ్లియాడెనేని
 గొప్పచింతోతుకదువులఁ గూర్చి సీకుఁ
 గాపువెట్టింతుఁ జుమ్మి యొగంగనమ్మ.

113

తే. పూని యాదలఁ దలఁబ్రాలువోసి తాళ
 బొట్టు మరుతండ్రి తనమెడఁ గట్టినేని
 వెండిపువ్వుల నవరంజివిరులచేతఁ
 జెలఁగ నించెవఁ గోరి యోచిలువతాల్ప.

114

క. తనతలవై వడి బల్లిదుఁ
 డనువొప్పగఁ గ్రొత్తము త్రియపుఁదలఁబ్రాల్వ
 సినఁ దఱుఁగనియుండ్రంబులు
 వెనకయ్యా నీ కొనఁగుదుఁ బ్రదులనిబట్టన్.

115

క. అని యెడ యొదవనికోర్కుల
మునుగుచు నిలువేలుపులకు మ్రొక్కుచు నాకొ
న్ననఁజోడి పలుతెఱంగులఁ
దనలోనం దానె యపుడు తలఁచుచునుండెన్. 116

తే. అనుచు నుగ్రశ్రవనుఁ డింపు పానర నెల్ల
తపసితేండ్లకు నెఱిగింపఁ దనివి సనక
వార లవ్వలికతయును వలను మీఱఁ
దెలుపవే యని సడ్డతోఁ బలుకుటయును. 117

ఆ. మత్తగిల్లుసత్తుగి త్తత త్తడి నెక్కి
మిత్తి మొత్తి సత్తి నత్తి బత్తిఁ
బత్తి రిడిన ముత్తిబుత్తులు రెండును
నొత్తిగు త్తగట్టుచుండుతెడ. 118

ఉత్సాహ—

మొలను దోలుఁ దలను జాలు మొనలువాలు నిండువె
న్నెలలఁ బోలునొడలిఁడాలు నీటుదేలుచిల్కమైఁ
జెలఁగునాలు మలను బ్రోలుఁ జెడని మేలు గల్గిని
చ్చలును సోలుకొనుచుఁ గ్రాలు జగములేలువేలుపా. 119

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలభ
సరసకవితాసామ్రాజ్యధురంధర ఘనయశోబంధుర కౌండి
న్యసగోత్రపవిత్ర కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్ర బుధజన
విధేయ తిమ్మయనామధేయ ప్రణీతంబైన నీలాసుందరీపరి
ణయం బను నచ్చతెనుఁగుబ్రబంధమునందుఁ బ్రథమా
శ్వాసము.

ద్వి తీ యా శ్లా స ము

క. నీరుల నిరవొందుగట్టుల
దొరకూరిమిపట్టిఁ గూడి తోరపుహాయిలం
దిరమగునెప్పిం జెలఁగుచు
సరిమీఱినవన్నె కాడ! జగములతేడా! 1

తే. విను నిరాబారితేడ్ల కవ్వెట్టచెవుల
తపసిరాయఁడు దనదుడెందంపుఁదమ్మిఁ
గ్రమ్మకొనువేడ్క నవ్వలి కతయుఁ బాల
నెలమి నెఱిగింపఁగాఁ బూని యిట్టు లనియె. 2

— బ్రహ్మజుఁడు నందునితో వివాహపార్వతు మాటాడుట —

ఉ. బల్లిదులార! నందుఁ డనుప స్తును వెల్లినజన్నిగట్టు వే
పల్లెకు సంతసంబు మదిఁ బర్వఁగఁ గ్రమ్మఁ జోయి వేగయా
గొల్లకొలంపుఁబాల్కడలికొన్నెలఁ గన్గొని వానికెంతయుం
దెల్లమి గాఁగ నిట్లనుచుఁ దెల్పఁదొడంగెను నేర్పుపెంపునన్.

క. ఒడయండ! నీదుపంపునఁ
గఢువడిఁ జని నీమఱందిఁ గనుఁగొని యతఁ డ
య్యెడ నిడువూజల నెంతయు
నడరఁగఁ గైకొని కరంబు నర్చిలి మీఱన్. 4

అ. అతనినేమ మెల్ల నరసినపిదప మీ
నేమ మతని కెఱుంగఁ జెప్పి మేలి

రతనములఁ దనర్చు రవణమ్ములును బట్టుఁ
బుట్టములను మిగులఁ బుడుకు లంది.

5

క. వచ్చునెడం దనకన్నియఁ

దెచ్చి యతం డెదుట నిలిపి దీనికి నెన యై

మెచ్చు గను పెండ్లికొడుకును

నిచ్చలముగఁ దెల్పు మనుచు నెఱిఁ బల్కుటయున్.

6

తే. నీకు మేనల్లుఁ డగు వెన్నునికి నొసంగు

చాన నని పల్క నతఁ డంత సంతసిల్ల

వేయిదెఱుగుల మీ కిది విన్నవించి

కర్ణ మొనగూర్పు మని కోర్కె గదురఁ బల్కె.

7

క. కుందనపుబొమ్మ పోలిక

నందంబుల కెల్ల నిక్క యగుసమ్ముద్ధం

గెందలిరుఁజోడిఁ బెండిలిఁ

బొందుగ నొనగూర్పు పసిఁడిపుట్టముదొరకున్.

8

తే. తడయఁ బనిలేదు మేల్పని తగినచోటఁ

దగిన నొనరింపు మనుచుఁ బెద్దలు గడంగి

యాడుచుందురు గావున నతనితోడ

వియ్యమందంగ దగుఁజుమ్ము వేయు నేల?

9

క. అని బాఁపనయ్య యిత్రైఱు

గున నేర్పున విన్నవింప గొల్లలఁతే డ

ప్పని కియ్యకొని కరంబును

దనమదిఁ గడలేనివేడ్కఁ దనరుచు నుండెన్.

10

— కృష్ణునికి బ్రహ్మణుడు నీలను వర్ణించి తెల్పుట —

తే. పాటుఁ డపుడెదఁ గడుఁబెంపుమీఱ నెలమి
నాలకాపరికడకు దాయంగఁజేరి
సంతసంబున నతనితో నంత కంత
కింపు దళుకొత్త మెల్లన నిట్టు లనియె.

11

సీ. విను సామి! నీతండ్రిపనుపున నీమామ
యగుకుంభకునియింటి కరుగుదెంచి
యతనినేమంబెల్ల నారసి మీసేమ
మెలమితో నతనికిఁ దెలియఁ జెప్పి
యమ్రేటి యిడుమానికమ్ములు సొమ్ములు
వలువలుఁ గైగొని వచ్చునెడను
దనముద్దుఁబట్టి నీలను దోడితెచ్చి యెం
తయు నెమ్మి దీనికిఁ దగినపెండ్లి

తే. కొడుకుఁ దెల్పు మటంచు నక గూర్చి నడిగి
మిమ్ముఁ జెప్పిన నతఁ డపు డెమ్మె నలరి
నందునకు మీకు నెఱిగించి పొందుమీఱ
నయ్య! యిప్పుని యొడగూర్పు మనుచు వేడె.

12

తే. జాను మీఱినచానయు మేనమామ
కూతురును లేతపరువంపుగు బృతయును
నెనరు కదిసిన దగుటను నీకు దాని
కోర్కు లివ్వరొత్తఁ దవులుకోఁ గూడు నొడయ.

13

క. ఆకన్నీయసోయగ మో
రాకాసులసూడ! పాపరాకొమ్మలయం

దేకడ నరసిన లేదు సు

మీ కడమ యి కేల తెల్పు మీకడ మఱియున్. 14

ఆ. చామమోముగోము చందమామను గెల్వఁ

జాలు మేలుతే నెజాలు బోలు

గలికికులుకుఁబలుకు లలవెలందుక నొన

బారునారు తేటిబారు గేరు. 15

ఉ. చిందము చందమామ సుడి సింగము రిక్కలు నువ్వుఁబువ్వు

మేల్, చెందొవ లద్దముల్ చివురు చిల్వ మొగుల్లరంగ

ల్లోనల్పన, లుక్కుందన మంచబోదలును గుబ్బలులు న్నగతాల

తినైలుం, బొందుగఁ గూర్చి యమైఱుఁగుఁబోడిని నల్వ

యొసర్పఁబోలుఁ బో. 16

సీ. అదుగులు చెందొవలారు తుమ్మెదబారు

కన్నులు వాలికగండుమీలు

కుత్తుక చిందంబు గుబ్బలు జక్కవ

లైమ్మోము విరిదమ్మి నెఱులు నాఁచు

నగవులు నురువులు నడలు రాయంచలు

సుక్కులు తరంగలు పొక్కిలి సుడి

మీఁగాళ్లు తాఁజేళ్లు మెఱుఁగుఁజేతులు తూండ్లు

చెన్నారుపెఱుఁదులు దిన్నియలును

తే. గాఁగ ననయంబుఁ బలుసోయగంపుఁగొలకు

నాఁగ నలువొందు నయ్యెలనాఁగబాగుఁ

బొగడ నలవియె పలుకులపొలతి కై నఁ

జిలువదొరకై న మఱియున న్నలువకయిన. 17

ఆ. కెంపుఁ బెం పడంప సొం పగువాతెఱ
మిన్నుఁజెన్ను నెన్నుఁ గన్నెనడుము
మీల నేలఁ జాలు వాలుగన్నుంగవ
తేటిదాటు మీటు బోటికురులు.

18

చ. పలుకులఁ దేనె లూరు మెయి బంగరునిగ్గులు దేఱుఁ జూపు
లం, దళికులు మీఱుఁ జెక్కులను దద్దయు ముద్దులు గాఱు
మోమున, న్వల పలరారుఁ గ్రొమ్మెగులువన్నియఁ గేరును
గొప్ప తీ రహా !, చిలుకలకొల్కిసారు నెఱిఁ జెప్పఁగ నల్వకు
నైనఁ దీరునే ?

19

సీ. ఎలనాఁగతులుమున కెనగాక తుమ్మెద
కొదమకూటువులు పల్వోదలు దూతెఁ
జానవేనలితోడ సరిగాక యొడలిచూ
పులదొరరతనముల్ పూరిఁ గఱచె
ననఁబోడినునుగొప్పనకు దీటుగాక ని
చ్చలును జీఁకటులు మూలలను డాఁగెఁ
గడుముద్దుగుమ్మకొమ్మడితోడ దొర గాక
తోలుమబ్బుతుటుములు మలలఁ బట్టెఁ

తే. జూపఱకుఁ గొలఁదికి మీఱుసొంపు వింపుఁ
బెంపుఁగలయలచెలిచెలువంపునెఱుల
గుంపునకు బోకగాక నిద్దంపునాఁచు
జొంపములు నీటఁ బడఁ గడుదెంపుచేసి.

20

తే. మగువమొగమున కెన గాక మిగులఁ బొగిలి
తోగలచెలికాఁడు పదియాఱుతునీయ లయ్యె

నీరుల కిర వగునె త్తప్తివిరి దలంకి

యొయ్య నొయ్యన వేమాలు వ్రయ్య లయ్యె. 21

క. పగడము మంకెనవిరియును

జిగురాకును దొండపండుఁ జెందిరమును సొ

పగుతమ్మి కెంపుగుంపును

ముగుదనిగారంపుఁదొంగరుమోవికి దొరయే ? 22

ఉ. పట్టకముందె క్రొన్ననలబంతులు గందును గోరు నాటంగ
నట్టిగ నుండుఁ గొండలును నై న నబ్బక పోవు జక్కవల
పట్టుగ రాసినం గరఁగి పారెడు మేలిపసిండిగిండ్లు నిం
కెట్టుగ నీడనం బొసఁగు నింతిమిటారపుగుబ్బదోయికిన్. 23

క. కొండలమెండును మారెటి

పండులసోయగము జక్కవలకూడిక పూఁ

జెండులపసయును బంగరు

కుండలమెఱుఁగు న్వలందిగుబ్బల కడఁగున్. 24

తే. అలరుపొక్కిటిపొన్న పూవలన వెడలి

కులుకుఁజన్గుబ్బతమ్మి మొగ్గలకు సాగు

జమిలిముక్కాలికొదమ వెంజాలనంగ

నలరుఁబోడికి మెఱుఁగారునారు దసరు. 25

ఉ. దానిపిఱుందునందమును దానిమిటారపుటారుసారును
దానివెడంద వెందులుము దానిచొకారపుగబ్బిగుబ్బలు
దానిజగానిగారమును దానియొయారపుఁదల్కుజూపులు
దానిమొగంబుఁ గన్న జడదారులకైన విరాళ మెత్తదే? 26

సీ. వలపులదీవి కెందలిరుభొంపము మావి

మరునిపూఁదూపు చేమంతిబంటి

యన్నులతలమిన్న యాణిముత్తైపుఁగ్రోవ
 పండువెన్నెల నిగ్గుబలుకుఁజిలుక
 కపురంపుబరణి నిల్కడఁ గన్న కొమ్మించు
 పగడపుఁదీవ మేల్పుసిఁడిబొమ్మ
 కొదమరాయంచ కుల్కుమిటారి వన్నెల
 గని చొకారపుమానికములమూట

తే. యాములేచుఁగుగున్న యెయ్యారములకుఁ
 దీరుకస్తురిలప్ప సొంపారుపికిలి
 చెండు నాఁగఁ దనర్చి యచ్చెరువుమీఱఁ
 దద్దయుఁ జెలంగుఁజుట్టు యమ్మద్దగుమ్మ.

27

మ. పలుకు లేవ్వియు నిఁకేల యాచెలువ యాబంగారుకీల్పొమ్మ
 యా, కులుకుంబాయపుఁగల్గి యావలఁతి యాగొజ్జంగ
 పూబంతి యా, యలరుంబోడులమిన్న యాముగుద యా
 యందంపురాచిల్క యా,వలపుంగప్రపుదీవి యామగువ
 యావాలంటి నీకే తగున్.

28

తే. చక్కదనమును గొనమును జన్వనంబు
 మక్కువయుఁ బ్రోడతనమును నిక్కువంబుఁ
 దాలిమియుఁ గల్గునిల్లాలి నేలువాని
 కారయఁగ వేల్పురాచప్రోల్గోర నేల?

29

చ. చెలువుడ ! నీయొడం జెవులు చీదఱఁ జెందఁగఁ బెక్కులా
 గులం, బలుకఁగ నేల ? యాతలిరుంబాయపుటన్నులమిన్న
 చెల్లి నీ, కలవడెనేని మేలిపదియాఱవవన్నెపసిండితోడ వే
 ల్పులదొరమానికంపురవఁ బొందుగఁ గూర్చినచంద మాఁ
 జుమీ.

తే. ప్రోడలై చూడఁ దగుగొల్లపూవుబోండ్ల
చెలిమి గల దని దానివైఁ దలఁపుమాన
వలదుసుమి ! మంచిపనసపండుల మెఱంగు
జాణలకు మావిపండులు చవియ కావె?

31

తే. కమ్మవిల్కానిచేతిపూగొమ్మ ముద్దు
గుమ్మ నిద్దంపుజాభువాబొమ్మ వలపు
గమ్మనిమ్మగుకపురంపుదిమ్మ సుమ్మ
కొమ్మ నెమ్మె దలిర్పఁ గైకొమ్మ లెమ్మ.

32

— ౩ నీలయందలివలపును గృహ్మండు విప్రునితోఁ జెప్పట —

క. అని పంటవలఁతిజేజే
వినిపించిననాలకించి వ్రేతలమేల్వార
జెనలేనికోర్కూ లెదలో
ననలెత్తఁగ నతనిఁ జూచి నగుచుం బలికెన్.

33

ఉ. ముందొకకర్జమాని చని ముద్దులగుమ్మ నొకర్తు నక్కడం
బొందిక నేసి రాసిరులు పూన్పుచు వేమటు వీనుదోయికి
న్వించొనరించి తొ మిగుల నేర్పున నోబలునేలవేల్పు ! మే
ల్పొందఁగ మీకుఁ జెల్లుఁ గద పొల్పుగ మేల్పును లెల్ల
గూర్చుగన్.

34

క. చెన్నొదవెడునన్నవలార
గన్నారం గన్ను లలరఁ గన్తోనియెడు మే
లెన్నడు గల్గునొకో యని
యెన్నెదఁ జుమ్మయ్య మిగుల నెదలో నెపుడున్.

35

నీ. కలికినెమ్మోముజాబిలిరంగు లొదవక
 చెలువంపుగనుదొవల్ చెలంగు పెట్టు ?
 సకియనుం గెమ్మోవిచక్కెర బుట్టక
 వలకాక పెనుదప్పి వదలు పెట్టు ?
 తెలనాగబిగికవుంగిలిజోడుం దొడుగక
 యెద నంటుబలుతూపు లెడలు పెట్టు ?
 కొమ్మసింగారంపుగొలఁకునం దేలక
 బలువిరాలపువెట్ట దొలంగు పెట్టు ?

తే. మెలఁతుకలమిన్ననిద్దంపు మేల్పసిండి
 గలుగకుండిన మదిలోన గాట మగుచు
 నిచ్చలును హెచ్చుకలక నిప్పుచ్చరంబు
 విడుచు పెటు లింక బరికింప బుడమివేల్పు ! 36

తే. కులుకుఁబాయంపుముద్దులగుమ్మ గలుగు
 సొగసుకానికీ దెఱగంటిచిగురుబోండ్లుఁ
 బులుంగురాచేడియలును జక్కులవెలందు
 కలును వీనులకంటిచెల్వలు నికేల ? 37

క. కన్నియలా గంతయు నిటు
 విన్నప్పటినుండి తెలఁపు వేటొకపన్నివై
 శెన్నలర దెన్ని తెఱఁగుల
 నన్నెలఁతుకఁ గూర్చి బెండ్లియాడెదఁ జావ్హి. 38

తే. జాళువాబొమ్మ కెన యనఁజాలు వాలుఁ
 గంటి నన్నన్న ! కన్నులఁ గంటినేని
 వలవకున్నను నీకు మేల్వలువలిత్తు
 వేలవేలుప ! యింక వేయు నేల ? వినుము. 39

చ. అని తెలిదమ్మికంటి మదినంటి పెనంగొనుకూర్చినాడినం
గనుంగొని జన్నిగట్లతలకట్టపు డెంతయు నుచ్చి సామి ! నీ
కనికర మింత నాపయినిఁ గల్గినఁ జాలుఁ గొఱంత యేమియం
చును వెరవొప్ప నిట్టు లనుచుం బొగడంగఁ దొడంగె
నదొరన్.

40

— కృష్ణుని విప్రుఁడు పొగడుట —

దండకము సిరిమగడ ! నిన్నుం దిరంబొప్ప నప్పాచితేఁ డట్టి
రాయంచవార్వంబుజోదైన నోరార నగ్గింపలేరన్నచోఁ
బిన్ను లెల్లెన్నఁగాఁ జాలువా? రెన్న నోయన్న ! మున్మాళ
రాకాసీబల్కూటువ ల్తోవఁగాలేక పెన్ ప్రేగునన్ లోఁగు
నమ్మున్ బూఁబోడికై పోవులై కూడి జేజేదారల్
వేడఁగా వేడబం బొప్ప నివ్వేసమిట్లూని లో నీవు గావించు
చెయ్యు ల్నెఱిం బూని వాక్రువ్వ నెవ్వారికిం దీరు ?
ముస్తీనుమే నూని ముస్తీరు సొత్తెంచి ప్రాబల్కుముచ్చు
నవడి న్వచ్చి నెత్తిపూజూలి నుబ్బింపవా? పెంపు
రాణింప దొల్వేల్పులు న్వేల్పులుం గూడిపాలేటువేత్రచ్చు
చో మేటితామేటిమై యెత్తి మవ్వంపుఁగవ్వంబుగ త్తేపున
నీవుపునం దాల్పవా? నేలయెల్లం దగంగొంచు బెంజిల్వరా
టుంకిం బూటనాజాళువాకంటి రేద్రిమ్మ రిజజన్న పుంబందివై
క్రమ్మవా? కన్నపట్టిక లిం బట్టి కాఱించునవ్వేల్పుసూటే
లికం జక్కఁగా నుక్కుఁగంబంబునం బుట్టి చక్కాడవా ?
గుజ్జరూ పూని మూడంజల న్నుజ్జగంబుల్ గరంబొప్ప
నాకట్టి చాగంపుబల్రక్కసుం గ్రిందికిం ద్రొక్కవా?
గండ్ర గొడ్డంట ముయ్యేడుమాటుల్ కడుందట్టవై గట్టిగా

నేలతేండ్లం బడంగొట్టవా? గోతికై కోతు లాయెల్లులుం
 గొల్వగా నుప్పుసంద్రంబుః బూదోటకాల్వక వలె
 దాటి చాల్చుందలలోగల్గురాకాసిఁ బోకార్పవా? దుక్క
 వాల్ పూని పేరుక్కునక రేగవా? మ్రాచుశోదూటి
 తొల్వేల్పుఁబూదోండ్లబల్ నోములొక్కుమ్మడి బన్న
 మొందింపవా? దొడ్డగుట్టంబుపై నెక్కి యుప్పొంగుచుం
 దుల్వరాపాఁజలం దీర్పవా? దేవరా! నీవెకా వేలుపుం
 బెద్దవై తద్దయు న్నేర్పుతో నిజగం బెల్ల బుట్టించి
 వెన్నుండ వై నిచ్చలు న్నచ్చికంబ్రోచి యామీద ముక్కిం
 టివై తీర్తు వెల్లప్పడు న్ని మెయి న్నల్వగుడ్డంగముల్లేడి
 పండ్లున్వలెంబ్రోవులై యుండు నీబూటకం బెవ్వరున్నేటుగా
 నారయకలేరుగా? నిన్నుఁ బేర్కొన్నఁ గన్గొన్న నీబల్లి
 దంపుంగతల్ విన్నదోసంబులెల్ల న్వేసం బాయు నీమెట్టు
 కెందామరం బుట్టి చెన్నారుమిన్నేటినీ రింత మై సోఁ
 బున్నెంబు లెన్నేనియుం గల్గు నిన్బత్తితోఁ గొల్వగా లేక
 టాటోటులై పెక్కురిల్లాండ్రునుం బండ్లునుం బుత్తడుల్
 మేడలు న్నాడలుం గోకలుక రూకలుక గొట్టెలు న్బట్టెలుక
 మేడలు న్నోడలుం జూచి వేసారకే కాపురంబు బ్దిం బంచు
 డెందంబుల న్నమ్మి తారూరకే మేలులంబాసి యామీదట
 న్దంతబాబాసజీరుండు గాఁకింప మీఱక దొసంగుల్
 వెసంబొంద వారిం దగం జూచి బిట్టేడ్పుచందంబులక రోసి
 యి ల్వాసి తారెల్ల చెయ్యి వ్విడంగోసి కారాకులు
 న్దంపలు న్నెక్కిలోఁ జొక్కుచుం బ్రాతపక్కుం గొన
 ల్సారెకుం గాంచి మేల్తెల్వితో లోనివెల్లుం గనుంగొంచు

వేమాలు మైసోల్ని రాబారులెల్లనిటం బొప్ప నిక గానఁగా
 నేర రెవ్వారికిం గీడు గావింపఁగా నోడి యేకోర్కులు స్వీడి
 నీపైఁ దలం పెప్పుడు న్నిల్పి లోఁ దాల్చి దైవాఱఁగాఁ
 జెయ్యు లేమైన నీ కప్పనం బంచుఁ బూట ల్వడిం ద్రోచు
 నాబల్లిదు ల్నీకు విందుల్లదా! నీవు కూర్చిం గనుంగొన్నచోఁ
 గాక నే నిన్నుఁ గొండాడఁగా నెంతవాడ న్నిజం బొప్ప
 నన్నల్పపు న్నీవె వెన్నుండపు న్నీవె ముక్కంటివి న్నీవె
 జాబిల్లివిం బ్రొద్దపు న్లాడ్పపు న్నీవె ప్రాబలులు న్నీవె
 సంద్రంబులు న్నీవె గట్టింగముల్ మ్రాకులు న్నాకలు
 న్నీవెకా నెంచి ని న్నత్తి నే ప్రాద్ధనుం గొల్పెదన్. 41

తే. అనుచుఁ గై వార మొనరించు నవ్వలంతి
 మన్ను వేలుపు మేల్బంతి వదికి మీఱ
 వేడ్కలొనగూర్చి పనిచి యవ్వెన్న ముచ్చు
 చెలువచెలువంబె పలుమఱు దలఁచుచుండె. 42.

— కాలనేమిగొడుకు లాబోతులై పుట్టి జగములను గాసిఁ బెట్టుట —

సీ. అంతట మిథిలలో నలకుంభకునియింట
 మును కాలనేమికి ననుగఁగొడుకు
 లగుతుల్వరక్కసు లాఱునొక్కరు దొడ్డ
 యాబోతు లై పుట్టి రచ్చెరువుగఁ
 జుట్టువాల్టాలుపుసూడు లెంతయుఁ గ్రొవ్వి
 యొనలేనిలావున నెల్లకడల
 మెలఁగుచు ససినెల్ల మేయుచు గోడలు
 వెలుగులు పెండెము ల్విఱుగఁద్రొక్కి

తే. దొడ్డిపట్టుల నిల్వక త్రోవ నెవరి
 నెదిరికొమ్ములఁ గ్రుమ్ముచుఁ గదిసి కోడె
 తఱపులను బొడ్చుచును వడిఁ దవిలి అంకె
 లిడుచుఁ బొగరెక్కి యుక్కున నడరి రెలమి. 43

క. బెబ్బలులనైన మార్కొను
 నబ్బరపుం జేవ గలిగి యాసతగిబ్బల్
 నిబ్బరముగ నాడెంపుం
 గుబ్బలు లిటు లయ్యె నేమొకో యస నలరున్. 44

— ఆవోఁతులయొవద్రవమును బ్రజలు రాజుతోఁ జెప్పుట —

౧. చెలరేగి యిట్టు లెల్లెడఁ
 గలయం ద్రిమ్మరుచుఁ జాల గాసి యొనర్పం
 దలఁకి పజ లెల్ల నపు డ
 గ్గల మగుకడగండ్లఁ జిక్కి గము లై సరగన్. 45

తే. పనసపండులు దబ్బపం డ్లనఁటిపండు
 లీడపండులు లెంకాయ లిప్పవూలు
 చెఱకుఁగోలలు దేనియ ల్లఱుచుగాను
 గొనుచుఁ బఱతెంచి రెకిమీనికొలుపునకును. 46

తే. అరిగి మెల్లన గవనికాపరులచేత
 నేలికకుఁ దమరాకడ యెఱుంగఁ జెప్పి
 యతనియానతిఁ గైకొని వెతలు మఱచి
 నగుచు నందఱు గొబ్బిన నగరుసొచ్చి. 47

సీ. మగమానికముల కొన్నిగనిగల్ దులకింప
 బలుతమ్మికెంపుమే ల్పసలు నింప

రేరాచతాచాయ క్రేవల నలరంగఁ
 బులుఁగుతాపచ్చరంగులు పొసంగఁ
 గఱిరతనంపుఁ జొక్కపుసిరు ల్దళుకొత్తఁ
 బగడంపుగుంపుకెంజిగి యొనర్పఁ
 దెలిక్రొత్తము త్రియంబులడా ల్దవాళింప
 వెలుఁగురాతాహారంగులు వెలుంగ

తే. మఱియుఁ బే రగునాఁ డెంపుమానికంపు
 గముల నిద్దంపువన్నియ ల్దడలుకొనఁగ
 నందముల కెల్ల నున్నిప ట్టనఁగఁ జాలు
 మేలిపని నొప్పుజాళువామేడలోన.

43

తే. దొరలు మన్నీలు చెలులు బందుగులు జేటు
 బంట్లు కబ్బంపుఁగూర్పరు ల్పాళెగాండ్లు
 గడనచేడియ లూడిగీలే గాణ లొజ్జ
 బాఁపనయ్యలు దీర్పరుల్ బలసి కొలువ.

49

సీ. బంగారుఁదగటుదుప్పటిచెఱంగులరంగు
 మేచాయకొకక్రొత్త మెఱుఁగు చూప
 బలుము త్రియపుఁజౌకటులడాలు నిద్దంపు
 బవిరిగడ్డముమీఁదఁ జవుకళింపఁ
 బూపవెన్నెలతేనిఁ బోలునెన్నొసలిపై
 జిలుఁగుఁగ స్తురిబొట్టు చెలువుమీఱ
 పొగసుగా విరిసరుల్ చుట్టి గట్టిగ నిడ్డ
 సిగ పెంపునాడెంపు సిరుల సీన

తే. గొప్పరతనంపుఁబతకము ల్గొలుసు లుంగ
 రములు మురువులు సింగార మమరఁ బూని

వేడ్క లిగురొత్త రెండవ వేల్పుతేని
కరణ గొలుపున్నదొరఁ బొడగాంచి యపుడు.

50

తే. తమరు గొని చన్న సరకు లెంతయును బత్తి
నప్పనము సేసి మిగుల జోహారు లొసఁగి
కేల్లవలు మోడ్చుకొని యొకక్రేవ నిలిచి
యెదలఁ గొంకుచు వాక్రుచ్చి రిట్టు లనుచు.

51

క. దేవర! నీ పీపజలను

బ్రోవఁగ నిన్నాళ్లదాఁకఁ బొడలుచు మేము
తీవి దలిర్పఁగ నెదలొ
నేవెఱపును లేక యుంటి మెడలనికడిమిన్.

52

క. ఇప్పుడు నిదె యచ్చెరువై

చెప్పఁగా రానిదొడ్డ చేటానగూడెం
దప్పక యాలింపుము నీ
విప్పట్టునఁ గినుక లేక యెలమి దలిర్పన్.

53

ఉ. గొల్లలనాయఁడై పరగు కుంభకుమంద నదేమివితయో
కల్లరిగిబ్బ లేడు పొడ గట్టి పజం గడు గాసిఁ బెట్టుచుం
గొల్లగ నెల్లపైరులను గొంకును జంకును లేక మేయఁగాఁ
దల్లడ మంది వచ్చితిమి తద్దయు మీ కిది దెల్పుకోరికన్.

54

క. గిబ్బ లవి కాఁపువారల

గొబ్బున నొకముద్దఁ జేసికొని మ్రొంగుఁజుమి
దబ్బుఱుగఁ జూడకు మో
యబ్బ బెబ్బులులకైన నటు జంకుదుమే?

55

క. చలపాడిచి అంకె లిడుచును

బలుమఱుముంగాళ్లఁ ద్రవ్వి బలువిడిఁ బసీకాఁ

పులఁ గ్రుమ్మివిడుచుఁ బైకొని

పాలమంతయు నవియె యగుచుఁ బొగరు నెలంగన్. 56

తే. ఆకుదోఁటలు నుగ్గాడి యరఁటితోఁట

లెల్ల మల్లడిగొనఁ ద్రొక్కి యుల్లికంద

పసుపుదోఁటలు జంగిలి కసపుబీళ్లు

చెఱకుదోఁటలు పండినచేలుఁ దీర్చె. 57

క. ఓరాయడ యీయంగద

కోరువలే కిటకు వచ్చె నూ శ్లస్మియు మే

మూరక డబ్బుటలాడఁగ

నేరము నూ తొల్లకయిన నీయాః సుమీ. 58

— ఆటోతులఁ బట్టింపు మని రాజు కుంభకున కాజ్ఞాపించుట —

చ. అన విని నేలతేడఁ వెఱంగందఁచు వారల నూటడించి యి

ప్పని సవరింతుఁ బొండనుచుఁ బంపి యెఱంగడంగిన్కమీఱ

గొల్లని బిలిపించి నీవు పదిలంబుగఁ గోడలఁ బట్టకున్న నా

మునఁ దనరారుచున్ మొదలుముట్టఁగ మేయును బైరు

లన్నియున్. 59

క. గట్టిగ నీ విఠ వానిం

బట్టింపుము గాక యున్నఁ బంటింపక పెం

గట్టడవి కయిన వెడలం

గొట్టింపుము చేయవేనిఁ గొఱగాదు సుమీ. 60

క. బలుసిరి గలుగుట కొరులం

గలఁచుట యెవ్వారి కయినఁ గటకట తగునే?

బలిమి గలవాడ వగునీ

కలిగిబ్బలఁ బట్టరాదె యాఱడి మేలే? 61

తే. అనుచు నొడయఁడు నుడివిన విని యతండు
తలఁకి యోతఁడ్రి యాకోడిసులను బట్టి
గట్టిచేసెద నిక నింత సవలవ
దంచు గడు వేడుకొని యింటి కరిగె నపుడు.

62

—అది అఁబోతులను బట్టం బూని గొల్లను భంగపడుట —

క. తనచుట్టంబుల నంజు
బనినడ రావించి తేనిపలుకులు దెలియక
నినిపించి గిబ్బలను గొ
బ్బునఁ బట్టగవలయు నంచుఁ బరకొల్పుట మున్.

63

తే. గొల్ల లెల్లఁ బెల్లుగ వల్లియలులు
బల్లిదపులం జెపలుపులు ముల్లకాగను
బూని యమ్మేటిపొగఁ దూఁబోతుతుము
బలిమి మెఱయంగ దాకొని పట్టఁ దొడఁగి.

64

క. వలత్రాళ్లు వైచి యశ్శుడఁ
బలు రాఱును దఱిమి యారులు సన్ని కడుక నొ
డ్డలు నాఁగి మోచి యోదం
బులు ద్రవ్వెఁగఁ బెక్కుచందములఁ బెనఁగునెడన్.

65

సీ. వలపగములు ద్రైచి కలఁబడఁ గొందఱు
బొట్టలు ప్రయ్యంగఁ బొడిచి పొడిచి
యెగసి చెంగున దాఁటి పొగరునఁ గొందఱు
డొక్కలు నలియంగఁ ద్రొక్కి త్రొక్కి
తోడరి పట్టంగఁ జోవఁ దొడఁగినఁ గొందఱు
దలల నెత్తురు లుర్లఁ దాచి తాచి

కెరలి వేరెమువాటి యువడిఁ గొండఱఁ

దుమురుగాఁ బుడమిపైఁ ద్రోచి త్రోచి

తే. గబ్బితనమున హెచ్చి య గ్గిబ్బడుపు

నిబ్బరంబుగఁ బట్టంగ నబ్బునున్న

జబ్బువడి యుండఱును గడు నబ్బురముగ

బొబ్బ లిడుకొంచుఁ బాటింఁ ప్రోలిదరికి.

66

క. అటువలె బలియురు వెక్కం

ద్రుటమటమైఁ జన్న నిన్న నగుచుకొ మిగులకొ

1. టటము చెడి గొల్లనాయఁడు

కటకటఁ బడి యింక నెద్ది కర్జం బచుచున్.

67

— ఆఁబోతులం బట్టికవానికి నీల పచ్చనట్లు మంభమఁడు చాటించుట —

తే. కొంతతన వెంతయును ముడిఁ గూడి యొడయుఁ

డేమి గావించునో యింక నెట్లు లతని

మోలఁ చెప్పుదు నియాముటాలపోతుఁ

బిందు నెవ్వఁడు గెల్వఁగలండు పూని.

68

తే. తడఁ మఁ బనియేమి మిరుసిగఁ ముగ్ధ మింక

నెట్లు గావించ నున్నాడో యెవ్వఁ డెఱుఁగు

నబ్బరం బొప్ప నిత్తటి నహహ యెట్టి

కీడునకుఁ బుట్టెనో యిట్టిగిబ్బ లేదు.

69

క. అని యెందు వెరవు దోషక

పనివడి యిక్కోడియలను బట్టంగఁ గలజా

ణని కిచ్చెద నీకన్నియ

నని యెల్లెడలందుఁ జాట ననిచెన్ సరగన్.

70

— తండ్రి చాటించుటను విని నీల చింతించుట —

క. అటులఁ దనతండ్రి చాటిం

చుట చెలిక త్రియలవలనఁ జొప్పడ విని మి

క్కుట మగువంతలఁ గుండుచు

దిట వింతయు లేక నీల దిగు లెదఁ బొదువన్.

71

ఉ. అక్కట! తండ్రియేల మరుగయ్యకుఁబెండ్లియొనర్తునంచుఁ బె
న్మక్కువనుండుచోఁ దెలుగుమాలినటక్కరియాలపోతులి
ల్లెక్కడనుండి కల్గె? నిపు డెవ్వరు నెవ్వగఁ దీర్చువార ల
మృక్క! హుళిక్కియాసననయంబుమది న్నెత్తఁజెందనామెఁగా.

క. ఇ త్తెఱఁ గంతయు నిపుడా

పుత్తడిదువ్వలువతాలుపున కెవ్వారల్

బత్తి నెఱిగించి యెదలోఁ

దత్తఱ మంతయును దీర్చు దగియెడువారల్?

73

తే. వెన్నుఁ డీమాట వీనుల విన్న యపుడె

వచ్చునో లేక యీపని కిచ్చ యిడఁడొ

వచ్చి గిబ్బలఁ గూల్చునో వానివలన

వీఁగి యేఁగునొ యింక నెద్ది వెరపు గలదు?

74

తే. సోఁకుమూఁడలగొంగ యిచ్చోటి కెవ్వె

లూర గొబ్బున వేంచేయ కుండనేనిఁ

జెల్లబో యింక నెటువంటి చెనఁటిగొల్ల

చెట్టఁబట్టంగ దయ్యంబుఁ జేయునొక్కొ.

75

సీ. దట్టంపుమిన్వ్యాఁతరంగచాల్పునఁ దేలు

తేలిపుల్లు బురదగోతులకుఁ జనునె?

పుడుకుమ్రాన్వలితావిపువ్వఁదేనియ లాను
 మగతేఱి తుమ్మకొమ్మలకుఁ జనునె ?
 తొలుమొగుల్లిడుచిన్ను లేలమిఁ గ్రోల్వానకో
 యిల బలుమంచుసోనలకుఁ జనునె ?
 పరువంపుఁ గ్రొమ్మావిపండు లేపున మెక్కు
 చిలుక గాటపుటు మ్మైతలకుఁ జనునె ?

తే. పక్కిరాజక్కిదొరచ్చెఁ జక్కఁ గోరి
 చొక్కుచుండెడుడెంద మమ్మక్క యొక్క
 తులుచమానిసితోడఁ బొందునకు నిచ్చ
 యిడఁగఁ జూచునె తలఁప నెయ్యెడలనైన ?

76

తే. పుడమిలోపల మగవాడు పూని తనకుఁ
 గోర్కి యగుకల్వకంటిఁ గైకొనుచుచుండు
 నహహ ! తరుమది కిచ్చయానట్లు మెలఁగఁ
 గన్నియలకేమిటికి బల్లి గలుగదయ్యె ?

77

సీ. వ్రేపల్లెనుండి మున్నేపుతో నిచటికి
 నేలవేలుపుఁబెద్ద యేల వచ్చె ?
 వచ్చి మచ్చికమీఱ హెచ్చుగా హొంబట్టు
 సాలుదాలుపుఁగత లేల తెలిపె
 దెలిసినఁ దండ్రి యచ్చెలువున కీజన
 రాలి నిచ్చెద నని యేల పలికె ?
 బలికినమాట యేర్పాటుగా విని తన
 యొడఁ గూర్చి యతనిపై నేల పొడమె ?

తే. పొడమెఁగాకేమి పొగరుటాబోతు లేడు
 నిత్రెఱంగున దొడ్డిలో నేల కలిగె ?

గలుగుటకు నేలతోఁ దేల కాఁకనేనె ?

నయ్యయో! దయ్యము నికేమి యనఁగఁ గలదు? 78

తే. చిలుకవార్వంపు మేటివడియఁ గేరు

నాలకాఁరిసోయగం బనువుమీఱఁ

దలఁచినపుడేమొకాని డెందమున దిగులు

పాయఁగా నేర దిఁక నేమి నేయుదాన? 79

క. ఇప్పని దలిదండ్రులకుం

జెప్పగవలె నంచుఁ దలఁప సిబ్బిత మిగుల

ముప్పిరిగొనుచుం బైఁపయిఁ

గప్ప నొరులచాటువారు గారే కన్నెల్? 80

చ. వలనుగ పేలుగీళ్లు గుడువం దగువా రని నమ్మియొంత
యుం, జెలిమి దలిర్ప నిత్రైఱఁగుఁ జెప్పఁగఁ జూచిన సారె
సారెకుం, గిలకలలాడుచున్తిగులఁగేకలుగొట్టుదు రింతెకాని
చిక్కులు సడలించి మేలుపనిఁ గూర్చఁగఁ నేరురె రాచ
నెచ్చెలుల్? 81

తే. అలర వలము రితాలుపుచెలిమి తనకుఁ

గలుగకుండిన వేటొక తులువ నింక

వలవ నెవరేమి చేసినఁ దలఁక నంచు

నంతకంతకు నగ్గలం బై నతమిని. 82

— నీల మన్మథావస్థలంబడుట —

సీ. కనుదోయికెలకులఁ గ్రమ్మపెన్నీటిజా

ల్బలితంపుగబ్బిగుబ్బలను ముంప

సుడివోనివేడిఁ ట్టూర్పుగాడుపుల బ

ల్గడలఁ గెంజిగిమోవి వాడువాఱ

వెడవిలుకాడు బల్విడి నించుపూవంప
జల్లుపెల్లున మేను దల్లడిల్ల
దట్టంపువలపులఁ దమి బెండుకొని సారె
సారెకు గుండియ జల్లనంగఁ

తే. దాళఁజాలక మదిలోనఁ దగులుబాళిఁ
గూలి సోలుచుఁ జాల విరాళిఁ దేలి
తేలి నెచ్చెలిబారుఁ బోదోలి మేలి
పూలపానుపువై వ్రాలి వాలుఁగంటి.

83

క. ఉసురసు రనుచుం బొరలును
గసరును బస దటిగి వెనును గడగడ వడఁకు
న్విసుపున బుసపెట్టును వె
క్కస మగు పలరాచనెగలఁ గ్రాగుచు మఱియున్.

84

సీ. తలయూఁచుఁ దనలోనఁ దాన నవ్వుఁ గలంగు
గలవరించును బయల్ గొంగిలింఁచు
బిలువకే పలుకుఁ గన్నులు మూయుఁ జెక్కిటఁ
గై నేర్చు బెదరు నల్లడలు వెదకు
వలిగాడ్పు దూఱు సంచలఁ దోలు దయ్యంబుఁ
దిట్టు మైతొడవులఁ దీసి వైచు
బోటులఁ గసరు గొబ్బున లేచి చిల్కల
నడుచుఁ బల్కలుఁ గొప్పు విడిచి ముడుచు

తే. నళుకుఁ జిడిముడిపడి సొమ్మసిలు దిటమ్మ
లేక కన్నీరు నించు సళించు నోకి
లింఁచుఁ బిమ్మట గొను దత్తఱింఁచుఁ జాల
నలరువిలుదాల్పుతండ్రిపైఁ దలఁపు నిలిపి.

85

—● చెలికత్తెలు నీలకు బుద్ధులు చెప్పుట —●

క. అట్టియెడఁ జెలిమికత్తియ
లట్టియలుగఁ గూడి చేడియం గని యని రీ
బెట్టిదపునగలఁ బొగులుచుఁ
గట్టా నీ విట్లు డయ్యఁగాఁ దగునె చెలీ ! 86

శే. కన్నియపుగాని ప్రోడపు గావు నీవు
పువ్వుఁబోడిరొ సిగ్గెల్లఁ బోవ నడిచి
బలుదొసంగులఁ బొరలఁగఁ బాడె నీకు
నించుకేనియు మదిలోన నెంచ వకట ! 87

నీ. అద్దంబు గని తద్ద నిద్దంపుఁగస్తురి
ముద్దునెన్నొసలిపై దిద్దవేమి ?
కుప్పలై కప్పన నొప్పారుపెన్నెఱు
లింపుగా దువ్వి పాటింపవేమి ?
యెమ్మె నిమ్ముగ మానికమ్ములసొమ్ము లం
దమ్ముగా నెమ్మేనఁ దాల్పవేమి ?
పెట్టెఁ బెట్టినయట్టిజట్టిమీఱినపట్టుఁ
బుట్టుముల్ మట్టుఁగాఁ గట్టవేమి ?

తే. కోరి యోరిమి నోరెంబు గుడువవేమి ?
తొడర వలిదావివిరిసరుల్ ముడువవేమి ?
నునుపుదళుకొత్తఁ బలుకులు నుడువవేమి ?
ఛామ ! నీ కిది యెటువంటిబాడ చెపుమ. 88

క. పలులెఱుఁగులఁ గలఁగుచు నిటి
వలెఁ గొడుకఁగ నేల ? లాఁతివారమె నీకుం ?

దలఁపునఁ గలపనియెల్లను

దెలుపవె మాతోడఁ బలికి దిటముగఁ గలికీ !

89

క. తగులమునఁ దగిలి నీ వీ

పగిది న్బిగి తఱిగి రేయుఁ బవలు న్నిగుల

న్వగలం బొగులఁగఁ దగవా?

మగువా! నగువారి నెట్లు మదిఁ దలఁపవయో!

90

సీ. చిలుకబోదల మచ్చికలుచేసి ముద్దులు

చిలుకఁ బద్దియములు చెప్పరాదె?

తెలిపిట్టగమిఁ జేరఁదీసి తద్దయు బుద్ధి

దెలిసి మెల్లన నడల్ వీర్పరాదె?

నెమ్మిఁకూటువుల గాటమ్ముగాఁ గూరిచి

నెమ్మితో నాటలు నేర్పరాదె ?

బట్టికాడుల నింపు పుట్టునట్టుగఁ గేలఁ

బట్టి పాలఁ గఱపంగరాదె?

తే. చెలఁగి పూదీవియలఁ బ్రోది నేయరాదె?

మేలిరతనంపువీణీయ మీటరాదె?

నలుపుగా నెచ్చెలులఁ గూడి నవ్వరాదె?

కలికి! నీడెందమునఁ జిక్కు నులుకు మాని.

91

చ. కులుకుచుఁ జేరి యాటలకుఁ గూరిమి నెచ్చెలు లెచ్చరించినం

బలుక వ దేమి? యేమిటక పజ్జల నిల్చినయూడిగంపుటిం

తులఁ గని తద్దయుం గినుకతో నదలించెదవేమి పేమిఱుం

జిలుకలకొల్కి! నీవెడఁగుఁజిన్నియ లెన్నఁగఁ గ్రొత్తలిత్తఱిన్.

క. లేమా! నీవెతమానుప

లేమా మోమోటమున సలింపఁగ నిపుడే

లే ? మాటుమాట యొసఁగుము

వేమాటును దలఁక నేల వేదుఱి మీఱన్ ? 93

తే. బేల ! యీ బేరజపుడనం బేల ? యింక

నాన యింతయు మఱిలోన నానఁబోక

నిచ్చలం బొప్ప మాతోడ నిచ్చయైన

దెల్ల నెఱిగింపు మెంతయుఁ దెల్లముగను. 94

క. అని యనుఁగుంజెలు లిత్రైఱు

గునఁ బల్కిన నాలకించి కోమలి మిగులం

దనడెందంబునఁ గోరిక

లినుమడి యై నెగడ వారి కిట్లని పలికెన్. 95

— చెలికత్తెలతో నీల తనతలఁపుఁ దెల్పుట —

తే. వినుఁడు చెలులార ! నామాట నెనరుమీఱు

దలఁపులోవార లా మీకు దాఁప నేల?

డెంద మంతయుఁ గఱివేల్పునందుఁ దగిలి

మరలఁగా నేర దిఁక నెద్దివెరపు చెప్పుడ. 96

ఉ. చక్కెరవింటిజోదు నెకసక్కెములాడఁగఁ జాలుపక్కిరా

జక్కినబీరుచెల్వొ చెవిఁ జక్కఁగ నాటిననాటనుండి య

మ్మక్క ! యదేమొ కాని యెద నంటినకూరిమి యంతకంత

కుక, వెక్కసమై పెనంగొ ను చు వేప టు బాయ దిఁకేమి

నేయుదున్ ? 97

ఆ. మిన్నజన్నిగట్టుగొన్నెల వెన్నుని

చెన్నుమీఱ నప్పు దెన్న మున్న

విన్నకతన నెపుడుఁ గన్నులఁ గట్టిన

ట్లున్న దెడము లేక యన్నులార ! 98

తే. తప్పు లెన్నక మొదలినే స్తంబుఁ దలచి
యిప్పు డిప్పని యొనగూర్చుఁ డొప్పుమీఱ
మీర లొనరించునట్టియిమ్మేలు మఱచు
దానఁ గానుజుఁడీ యెందు జాణలార ! 99

క. అనుచుఁ గడలేనియంగద
గనఁబడ నప్పడతి వేడికన్నీ రొలుకం
దనతెఱఁ గెఱిగించిన విని
యనుగుంజెలు లెల్ల దాని కని రిట్లనుచున్. 100

—● చెలికత్తెలు నీల శెఘ్నలాడుట —

క. కన్నియరొ ! యంతపని కయి
వన్నెయూ వాసియును దఱిగి వగచెద వకటా !
ని న్నేమి యనఁగఁగల ? మీ
ముష్ణకలు వినుట లేదు మున్నెచ్చోటన్. 101

క. లిబ్బులచెలిపెనిమిటిపై
నబ్బురపున్వలపు నిలిపి యలమట మీఱఁ
సిబ్బితి విడిచెదు నీకుఁ
గబ్బితనం బిట్టు లేల కలిగెనె పాలతీ ! 102

చ. కడఁక యొకింత లేనివలకాఁకలఁ గ్రాగుదు లోగి తాఁగ
వై, చిడిముడిపాటుతోఁ జెలులఁ జెంతలఁ జేరఁగ నీక తద్ద
యున్, గడుసుఁదనంబుఁ బూని సరిగన్నియ లందఱు నష్ట
నయ్యెయో, యడఁకువ మాలి యిప్పగిది నాడఁగఁ జెల్లునె
ముద్దుఁగన్నెకున్ ? 103

సీ. తెలిదమ్మికంటి యిప్పులకు విన్నంతనే
కడలేని వేడ్క నిక్కడకు వచ్చు

వచ్చి యచ్చెరువుగా రెచ్చి పాతెడుగిబ్బ
 పిండు నొక్కువ్వుడిఁ జెండివైచు
 వైచి పెంగూర్చి చొప్పుడ నెన్నఁగా రాని
 వేర్తితో నీ న్నిందుఁ బెండ్లియాడు
 నాడి నాఁడెప్పుడై డియందలంబున నిల్పు
 కొని తనపల్లెయ కొనర నరుగు

తే. నరిగి రతనంపు మేటియుప్పరిగలోనఁ
 జేలువు మీఱినగొజ్జెఁగ నెజ్జమీఁదఁ
 బలుతెఱంగుల వలరాచపనుల నిన్ను
 మెఱయఁ గరఁగించు నమ్ముమీ మెఱుఁగుఁబోడి. 104

క. ముద్దులపట్టివి నీకీ
 గద్దఱిచందముల మెలఁగఁగా రాదు సుమీ
 తద్దయుఁ బెద్దలఁ దలఁపక
 మూర్ధ్దియ నీ కింత డెందమున వెత యున్నే ? 105

ఆ. కొలఁదిలేనివేడుకల మును పెంచిన
 యంచచిలుకగముల నలుకమీఱఁ
 దొడర నడిచి పాఱఁదోలెద వివియేమి
 తప్పు నేనె నిపుడు తలిరుఁబోడి. 106

తే. అతివ! యెన్నఁడు మామాట కడుగుదాఱు
 కుండుదానవు నేడేమి యొందు దెఱుఁగు
 పూని మాటికి నుడువంగ రానికినుక
 నేసెదవు నేర మెద్ది మాచెంతఁ జెప్పుము. 107

క. ఎలనాఁగరొ! నీకోరిక
 వలనుగఁ జేకూరె నింతవలనంతయుఁ దా

నిలుచును మాపైఁ బలుమలు

నలుక కడు న్నిగుడ నెగ్గులాడకు మింకన్. 108

వ. అనిన విని ముద్దియ తద్దయుం బ్ర ధూరకుండి యన్నెచ్చెలి
పిండునకు వెండియు నిట్లనియె. 109

— సీల చెలిక తైలవై నలిగి మాటలాడుట —

ఉ. ముమ్మర మైనబల్వెతల మున్గుచునుండెడుదానిచుట్టునుం
గ్రమ్మి పడంతులార! కొఱగాములు వేమలు నెంచ నాగినా
రమ్మకచ్చెల్ల! యల్ల చిగురాకుఁగటారికడింపిబోదువూ
వమ్మలబారి కోర్వఁ దరమా వెఱమాటలు వేయు నేటికిన్?

క. కడనుండి పెక్కుమాటలు
నుడువంగా వచ్చుఁగాక నూల్కొనియెడువల్
కడగండ్లఁ బడఁగ వచ్చునె?
విడువక, యెవ్వారి కయిన వెలఁదుకలారా! 111

క. అకటా! బెడిదపువలపుల
నెకలం బడి వ్రేఁగుదానిఁ జేపట్టఁగనొ
ల్లక యిటువలె నెంతురె ని
ప్పుకలపయిన్నేయి చల్లుపోలిక మీఱన్? 112

తే. వినుఁడు నామాట లిపుడు మీవీను లలర
నైఁచకుండిన నింలియ చాలుఁగాని
యింకనేమియుఁ గొఱగానియెగ్గులాడఁ
బోకుడీ మీకు మొక్కెద బోటులార! 113

ఉ. కూరిమిబోటు లంచు మిముఁ గొండగ నచ్చుచు నున్నచో
నయో, నేరము లెన్నుచు న్నిగుల నెవ్వగలం గలఁగిరి

సారె కుం, గేరెగ రింతెకాని మడికిం గడు నెన్ని దలిర్ప
నేర్పుతోఁ, గోరినకోర్కి మీఱ సమకూర్చుంగఁ జాలుదురే
యొకింతయున్.

114

ఉ. చక్కదనంబు జన్మనము జాణతనంబు గొనంబు దెజుఁ బెం
పెక్కినయుక్కిసుక్ సీరియు నిమ్మగుం గల్గి ఎలఁగుచున్న
యా, రక్కసిగొంగవైఁ గడుఁ దిరంబు నిర్మనదెంద మింకఁ
దాఁ, డక్కరి నొక్కనిం గనయుట న్నెఱఁ గోరునె మాట
లేటికిన్ ?

115

క. మీమాట సేయ దని యిం

కేమియు నుల్లమున నలుక లిడఁబోవక మీ

గీములకుఁ బొండు గొబ్బున

వేమాటును గేలు మొగిచి వేడెన మిమ్మున్

116

చ. గొనకొని మీయొడక నెఱయుఁ గుఱిమి డెంగములొనిక స్తి
మంతనమునఁ దెల్పు నేర్పుత త్కూల బ్రావతి నింతె
యంగఱుక, వినియెఁ బడలుగా నికను వేరులు నామున
నవ్వుకొంచు నో, యనుఁగువెలందులార! మము నాఱడి
బెట్టకుఁ డప్పు వేడెదన్.

117

శ. అని యిత్రైంగున నమైలుంగుబోడి బిత్తరించుచుం
గ్రొత్తవలవంతలఁ దత్తఱించుచు బుత్తడిదువ్వలుదాటుపు
పయిన త్రినబత్తిం జెలికత్తియేలమొ త్తంబులనొత్తియాడుచు
నీడులేనికోర్కుల నువ్విభూరు చుండె నని నిరాబారిసింగంబు
లకు గత యెఱింగించుజడదారి వినిపించినవార లతని నవ్వలి
కతయుఁ దెలుపు మని వేడిన.

118

మ. మలసూదగ్గి జముండు రక్కసుండు నీరై తాల్పురాగాడ్పుజ
 క్కులతేండ్లునిగ్విసదారితాలుపును బల్కుంబోటిగేస్తుండుంబు
 ల్లలరాడాల్లోయన్దలలుగువేల్పుల్లొల్వనవ్వెండిగు
 బ్బలిపైనుండి జగంబులేలుబలువేల్పు! గట్టువిల్దాలుపా! 119

తే. కడలిదొన పాపనానియుఁ బుడమితేరు

గట్టువిల్లును దొలిపల్కుగమిగుతాఱుఁ
 బులుగుడాల్వేల్పుములికియుఁ బూని కడిమి
 మెఱయుఁ దిగప్రోళ్లు కూల్చినమేటివేల్పు.

120

మాలిని.—

కడలినిబలుతేరుగా గాడుపుమేయువేరుం
 గుదు రగుతలయేఱుం గొండ్లపై మేల్బిడారుం
 గొడుకక పలుమాఱుం గోరికిల్ గూర్చుతీరుం.
 బొసలెఱిమొదల సొగుం బూని యొప్పారు మేటి!

121

గద్యము. ఇది శ్రీమదుమారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలభ
 సరసకవితాసామ్రాజ్యధురంధరఘనయశోబంధుర కౌండిన్యస
 గోత్రపితృ కూచిమంచి గంగనామాత్యపుత్ర బుధజన
 విధేయ తిమ్మమనామధేయప్రణీతం బైననీలాసుందరీపరి
 ణయం బను నన్నతెనుగుం బ్రబంధంబునందు ద్వితీయా
 శ్వాసము.

తృ తీ యా శ్వా స ము

క. సీరిపెనిమిటియుం బలుకుల

గరితమగఁడుఁ బొగడ మెచ్చుగాంచినగట్టుం

దొరముద్దుఁబట్టిడెందపు

విరిదమ్మికోలంకుఁ దేటి ! వేల్పులమేటి !

1

వ. విను మన్నిరాబారిరాబారులకుం గత యెఱిఁగించుజడదారి

యిట్లని చెప్పందొడంగె నట్లు గొల్లకాకన్నియ వన్నియ

దఱిఁగి యెన్నరానివగలం బొగులు చున్నంత.

2

— సాయంకాలవర్ణనము —

తే. బొమ్మ యనుపేరియగసాలె పూటఁచెలిని

గోరి యలరించుటకుఁ జదల్గుదుటఁ గాఁచి

నీటముంచినమేటివన్ని యపసిండి

పూదె యనఁ గ్రుంకుగడలిలోఁ బొద్దు ప్రాలె.

3

తే. రేవెలందుకఁ బెండ్లాడ రిక్కరాయఁ

డేఁగుదేఁగలఁడని వేల్పుటిగురుబోండ్ల

గములు గట్టినక్రొత్తచెంగలువకోక

గము లనఁగ సంజకెంజాయ లమరె మింట.

4

క. బలితంపుసంజకెంజా

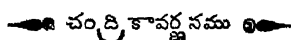
యలు నిద్దపుమావిచిగురు లని చేరి తమిం

గలయంగాఁ బర్వినకో

యిలమూఁక లనంగఁ గడల నిరులు దనరెన్.

5

- క. మరుండు దెరువరుల నెల్ల
 న్వైరపునఁ దీర్పంగఁ గోరి విరివిగఁ గఱిదే
 వరయడుగున నిడుమల్లియ
 విరు లనఁగా రిక్క లెసఁగె వేలుపుఁ ద్రోవన్. 6
- క. తామరలు ముడిఁగె జక్కవ
 చామలకు న్నెత్తలు పర్వె జక్కగఁ బడుపుం
 గోమలులకు బొజుఁగులకును
 నేమం బొసఁగూడె నపుడు చెప్పఁగ నరుదై. 7

- తే. తనర మగమానికపువాలుదాల్పుబోదు
 వేడుకలు మీఱ నాఁడు మేల్తేడమీఁద
 గొనబుమీతేడు నవరంజికుండ యనఁగఁ
 దూర్పుగుబ్బలిపైఁ దోఁచె దొగలతేడు. 8
- క. మినుఁగొలకునఁ బూచినచ
 క్కనిచెందొవ యనఁగఁ దనరెఁ గలువలదొరలోఁ
 గననయ్యెఁ గప్పు మది క
 త్తినవేడుక నుండుగండుఁదేఱి యనంగన్. 9
- వ. అంతఁ గొఱంత యింత లేక జగం బంతయు నిండి పిండిచల్లిన
 తెఱంగునఁ బొంగారుచు దెఱపి లేక తఱపివెన్నెలలు గాయఁ
 దొడంగినం గడంగి నింగిముట్టిన సంతసంపుటగ్గలికల డగ్గ
 టించి యొక్కుమ్మడి బొక్కుచు గ్రమ్మనమెక్కియా మెక్కి
 యక్కజంపుమక్కువలం బొక్కి చిక్కక చక్కెరవిలుదాల్పు
 బవరంబులం దవిలి చెన్నారు వెన్నెలపులుఁగుల మొత్తంబు
 లును వెన్నెలపులుఁగులమొత్తంబుల బిత్తరంపుంబనులకు
 నీలా—5

మెత్తబడి క్రొత్తవగఁ దత్తఱిండుచుం దమతమవేడ్కకత్తెల
 నత్తుకొని పూవుబెత్తులవ్రేటులాడుచు విచ్చలవిడి దిరుగు
 బొజంగులును బొజంగుల నొక్కేడకుం బనిచి వగలం దగిలి
 మగల నెదిరించి కొంచక మంచిగందంబు లలది వలిపంపుఁ
 దెలివలుచలు ముసుంగు లిడి దొసంగు లఱి వెసం గదలి
 యిక్కలకుం దాటు చెడిపజవరాండ్రం గని తమజవరాండ్ర
 నెదలం దలంచి యొల్లన నుల్లంబులు దల్లడిల్లి నున్నుని
 సొమ్మసిలం బాటుతెరువరులును దెరువరుల గెలువం దరలు
 మరునకుం దఱియనుకమ్మరీడు వెరవునం జేసి యునిచిన కఱకు
 టమ్ములగుంపుల సొంపునం బెంపాటు కలువక్రొవ్విరులును
 గలువక్రొవ్విరులపయి ముసరి కొసరి తీగపసగలపూఁదేనె
 లాని పెల్లుగం ద్రుళ్లు గండుఁదుమ్మెదలును గండుఁదుమ్మెదల
 రొదలు చెవుల నాట బీటలగుడెందంబులతోడ గాటంపు
 మరునాటలకుఁ దివురు కొమరుంబాయంపుండుటారికత్తియ
 లును తుటారికత్తియలసిబ్బెంపుగబ్బిగుబ్బల కెన యనం
 దగి సొంపు గలిగి వెత లొనర్చు జక్కవపెంటి కూటువలును
 జక్కవపెంటి కూటువలపాటు గనుంగొని వెఱచి పొల
 యలుకలు మఱచి పఱచి మగల నిఱియం గొగిలించి
 కొనుముగుదపూఁబోడులును ముగుదపూఁబోడులనిద్దంపు
 ముద్దు మొగంబులకు దొరగానిసిగ్గునంబోలె ముడుంగఁ
 బాఱిననెత్తమ్ములును నెత్తమ్ములకొలంకులం దలంకక దుంప
 దూండ్లు మెసవి విసువక కూత లిడుకొదమరాయంచబారు
 లునుం గలిగి పుడమియొల్ల మొల్లం బగుచల్లదనంబున

నుల్లసిల్లుచుండె నప్పు డాగొల్లరాకన్నియ యెన్నరానివల
వంతలఁ బొరలు చుండె నట్టియెడ. 10

— సీలను మనఃథం దేచుట —

క. ఇరువంకలఁ దన్నుఁ బొదవి
గొరవంకలుఁ దుమ్మెదలును గోయిలలుం డ
కొరిచిలుకలుఁ బురిపులుఁగులు
గొరగొర రా మరుఁడు వెడలెఁ గొమ్మః గలంపన్. 11

చ. అట్లు వెడలి. 12

మ. కడిమిం జిల్కపిసాళిజక్కి నెదురెక్కం జివ్వనం దోలి బ
త్యెడవింట న్నునువాడిపూములుకు లోలిం గూర్చి బిట్టార్చి
నెవ్వడిఁ జేకొల్దిగఁ దీసి డాసి మరుఁ డవ్వాల్లంటిచన్దోయినె
న్నడుచక్కెఱ గుటిచేసి యేసెనదరంటం గాడిమై సోలఁగన్.

చ. తిలిరుజిరావజీరుబలుదాడికి నోడి కడంక దక్కియ [యుగ
క్కులుకుమిటారి డెందమునఁ గొందలమందుచు నప్పు డెంత
వలపులవెచ్చ హెచ్చుఁ జెలువం బగునమ్మెయిఁగ్రాల సోలుచుక
గళవళపాటుతోఁ జెలిమిక తైల దూఱుచునుండి వెండియున్

శ్రీ తులువ రాచిలుక మూఁకలహళాహళులకుఁ
బాఁప మేపుడుఁబుల్లుబారురొదకు
జమిలిముక్కాళిపిసాళిబల్ మ్రోతకుఁ
గొదమకోయిలచాలుగొలగొలలకు
గద్దటిగొరవంకగములచప్పుడులకుఁ
బొగరుటంచలవల్కు వెగటులకును
వలినాలిగాడ్పుబోదల హెచ్చరికలకుఁ
జలివెల్గురుదుటు వెన్నెలలసెగకుఁ

తే. దొడరి బడిబడి వెడవింటఁ గుడియెడమల
నడరి వడినేయుకటివేల్పుఁగొడుకుదుడుకు
టంపజడివానసోనల యలజడికిని
మిగుల నెద నోడి యాడు నమ్మించుఁజోడి.

15

— మన్ద్రదూషణము —

తే. అలరువిలుకాఁడ! బలుసిరి గలిగినట్టి
దొరకొడుకనంచుఁ జొగరునఁ ద్రుళ్ళకొనుచుఁ
దెఱుఁ గెఱుంగక ముగుదలఁ దెరువరులను
బూని యేతువె నీపూన్ని బుగ్గిగాను.

16

క. పొరపొచ్చెంబునఁ బలుమఱు
విరిఁజోడుల నెల్ల మిగుల వెతవెట్టుదు నీ
దొరతనము ద్రుంగిపోవను
మరుఁడా! నీచేతివిల్లు మంటం గలయన్.

17

చ. తలఁపఁగ ముజ్జగంబులకుఁ దల్లియుఁ దండ్రియు నైనలచ్చికిం
బులుఁగువలమావజీరునకుఁ బుట్టినదిట్టపు నీకు నెల్లరుం
గలయఁగఁ దోడఁబుట్టువులుగారె? యయో! నెనరింతలేకలేఁ
జిలుకలకొల్కులం గలఁపఁ జెల్లునె వెల్లుగఁ బచ్చవిల్లుఁడా!

ఉ. కన్నులవింటివాఁడ! తిగకన్నుల దేవరతోడఁ బోరి ము
స్సన్నమునొంది మేఁదొఱఁగుపట్టున నెక్కడఁదాగిపోయె నీ
మన్నెఱికంబు నేడు కొఱమాల్సినకోయిలచిల్కమూఁకలం
బన్నుగఁ గూడి చేడియల బాములఁ బెట్టెదు పోటుబంటవై.

— చంద్రదూషణము —

చ. బలితపుటామునం దమియుఁ బర్వగఁ గైకొనియెజ్జముద్దియం
గలసిన దోసకారి వని కాదె నినుం గని తమ్మికోమ్మని

చ్చలు దలవంచుచుండు ? నదిచాలదో యాఱడినీకు నెంతకుం
జలువలతోడ ! నీసవురు సన్నము గా నిక నిందు రాకుమీ.

3. కొంకు లేనివెతలఁ గొందెడిముగుదల

డంకతనము మీఱ జంకు లేక

బింకమునఁ గలంచె దింక నెన్నడు నీకు

వంక గల్గదోటు జింకతాల్పు ?

21

తే కటకటా ! మున్ను ముక్కంటికంటిమంట

చేత బూదైన మరునకుఁ జెల్లుఁగాని

తడవు మనియెద నచుకోర్కి నడరు నీకు

జాడయే చేడియల నేఁచఁ జందమామ !

22

❖ వసంతాదులదూషణము ❖

క. చెలువుగలవాడ వంచును

జెలువల నలయింప నీకుఁ జెల్ల దయో నీ

చెలువెల్లఁ జెట్లపాలుగ

నలరుజిరాజోదుతోడ ! యామనితోడా !

23

క. జత లేనిపూవు గల్గుట

కలివలపై బెల్లు రేఁగి యలజడి మీఱ

న్వేత పెట్టుదువే యింక నీ

బ్రతుకు బయల్గాను నాలిపయ్యరకుత్తా !

24

తే. మున్ను కొన్నాళ్లు పలుగాకిమూఁకలోనఁ

గలసిమెలఁగినతెఱఁగెల్ల గానిపింపఁ

జేడియలమీఁద గ్రుడ్జెట్ట సేయరాకు

కోయిలా ! యింక నీయిల్లు కూలిపోను.

25

క. నేటుకొని పండ్లు గొలుకుచు

జీటికిమాటికిని గడరు చిలుకం జిలుకా!

బోటుల నలయించెదు నీ

గోటాపన యెన్నఁ డింక గూటం బడునో.

26

తే. తలిగుఱోడులడెందము బ్బల్లడిల్లఁ

గూఁక లిడుకొంచు నెంతయుఁ గొఱతలేక

యాగడంబునఁ బురివిచ్చి యాడెదేమి

యక్కటా! నెమ్మి! నీయాట యడవిఁ గలయ.

27

క. నెమ్మది బలుమఱు మొరయుచు

గమ్మనిపూఁదేనె లాని కడఁ గ్రొవ్వి యహః

గొమ్మలఁ గలఁవగఁ జూచెదు

తుమ్మెద! నీత్రుళ్లు పెద్దతుప్పలఁ బట్టన్.

28

తే. తవిలి పలుమఱు జెవులు చీడఱఁ గొనంగ

బిట్టు మొరసెదు వసత్రాగినట్టు లిట్టి

గట్టివాజాడ లెట్టుగాఁ బట్టువడియె

బెట్టుగా నిన్ను వెనఁ జెఱఁ బెట్టి యిడను.

29

వ. అని మఱియు మఱియుఁ బరికించి చెఱకువిలుకానికఱకు

చుఱుకుటలరుములికిమొత్తంబులకు నంతకంతకు నగ్గలంబగు

వలవంతనెకలఁ గ్రాగి వేగి సైఁప రాకున్న డిల్లపడి మెల్లన

సొమ్మ సిల్లిన.

30

— చెలికత్తెలు నీలకు శైత్యోపచారంబులు సేయుట —

క. చెలు లెల్లఁ దల్లడిల్లుచు

వలగొని దరి నిలిచి యకట వలవంతనెకల్

బలు వయ్యోఁ దలిరుఁజోడికి

వలిపను లిఁక సరగఁ జేయవలె నని మఱియున్.

31

ఆ. క ప్ర మూఁది మంచిగందంబు మెత్తి ప

న్నీరు చిలికి తూండ్లు నించి వలపు

గ్రముపూలవిసనకట్టచే వీచుచుఁ

జివురు నెజ్జమీఁదఁ జేర్చి మఱియు.

32

తే. ఎన్న రానట్టిచలిపను లెన్నియేనిఁ

జేయ మే లందులను లేక నేఁగిఁ బొందు

చున్నకన్నియ మెల్లన నున్ను రనుచుఁ

బొరలి యిట్లని పలికె నబ్బురము మీఱ.

33

సీ. నిద్దంపుఁబాన్పుపై నిష్ఫలతునియలు

నింపఁ జెల్లునె మీకు నెలఁతలార!

యెడనెడ విసము గ్రక్కెడుపాములనునొడఁ

గూర్పఁ జెల్లునె మీకుఁ గొమ్మలార!

కళపెళనుడుకు చక్కనినూనియల్ మీఁదఁ

జిల్కఁ జెల్లునె మీకుఁ జెలియలార!

మేనఁ బొక్కులు పొక్కు మెదియించి నున్నంబు

మెత్తఁ జెల్లునె మీకు మెలఁతలార!

తే. కటకటా! నేఁడు పగ దీఱ నిటులు గలచు

వలయునే యంచుఁ బలుమఱుఁ గలవరించు

నలరులును దూండ్లుఁ బన్నీరు వలపు గలుగు

చలువసిరిగందమును గాంచి కలువకంటి.

34

ఆ. చానలార! యిప్పుడు జంటారు మేనులు

దాల్చి మిగుల సెగలఁ దరల నెండ

గాయ సాగె నేమి గాములతోఁ డని
చెలువ మిగుల నలుకుఁ దలఁకి పలుకు.

35

— ౩౬ నెలఁతలు మన్తధర్మజనేయట ౩ —

ఆ, అట్లు గళవళించు నతివను గనుఁగొని
యనుఁగుజెలులు వెఱచి యహహ ! వలపుఁ
గాఁక బలిత మయ్యెన్ గ్రాల్లంటి కింక మరుఁ
గొలువకున్న మేలు గూడ దనుచు.

36

సీ. నునుఁగ్రొత్తసిరిగందమునఁ దిన్నె యొనరించి
చెలుపుగొజ్జెగనీటఁ గలయ నలికి
పలువన్నె లలరఁ గప్రపుముగ్ధులను బెట్టి
పసమించు చెఱకుఁగంబములు నిలిపి
పరువంపుమల్లెకొన్నిరులపందిరి వ్రేసి
తళుకుగేదఁగితేకు దళుగట్టి
తొగలఁ జెంగల్వలఁ దోరణంబులు గట్టి
మేలుముత్యాలజాలీల నుంచి

తే. తప్తిపూమిదైగద్దెపైఁ గమ్మవిల్లు
నిమ్ముగా నిల్చి యెమ్మెను గొమ్మలెల్లఁ
గ్రమ్మకొని పెక్కులాగుల దొమ్మిగూడి
పూజ లొనరించీ యిట్లని పొగడి రపుడు.

37

తే. మొక్కెధము నీకుఁ జక్కెర లుక్కెఱును
మెక్కి నిక్కుచు మిక్కిలి చొక్కుతోగరు
ముక్కు బల్పక్కిజక్కిపై నెక్కి జగము
లుక్కు మెఱయంగ గెలుచుచు నుండుజోద.

38

లయ. తు మైదలు నాలివలితె మైరలుఁ గోయిలల
 దిమ్ములును జిల్కలును నెమ్మిగములు న్నా
 టమ్ముగఁ బొరింబొరిని గ్రమ్ముకొని గొల్వఁ జేలు
 వమ్మున బయల్వెడలి కమ్మనగువింటం
 దమ్మివిరిముల్కి బెడిదమ్ముగ నమర్చి పడిఁ
 జిమ్మి కడిమిన్నగల నిమ్ముగను తొమ్ములో
 గ్రమ్మి కరఁగించుచును గొమ్మలనుగూర్చు నిను
 నెమ్మదిని గొల్తుము తిరమ్మయినబత్తిన్.

39

క. వలరాయఁడ! నీ బెడిదపు
 టలరుందూపులకు వెఱతు రఁట నల్వయుఁ గ్రొ
 న్నెలతొల్పును నీకఁ బెఱవా
 రలఁ గలఁచుట యేమి యబ్బురం బరయంగన్?

40

క. గోలపయి న్నాలారం
 గోలలఁ బరఁగించి మరులు గొల్పుచు మిగులం
 దూలించుట కీకఁ దాళం
 జాలము నీయాన యో మొసలిడాల్వేల్వా.

41

క. అని యనుఁగు లెల్ల నితైఱఁ
 గున వెడవిల్కొని వేడుకొన నపు డాక్రొ
 న్ననఁబోడి కొంత డెందం
 బున వెత చల్లారఁ దాల్చి పొరయుచు నుండెన్.

42

.వ అంత.

43

— ప్రభాతవర్ణనము —

చ. పులుఁగులు గూసె జక్కవలు పొందుగ డాసె బొజుంగు
 మూఁడకుం, బొలుపులు వాసె రిక్కగమి పోడిమి మాసె

బిసాళితుమైదల్, గొలకుల మ్రోసెఁ జీకటులు గొబ్బున
మాసె హరుండు తుంటవిల్, బలువడి నెక్కుఁ దీసె దొగ
పైదలియుం గను మాసె నెంతయున్. 44

ఆ. ఇరులగొంగ తమ్మివిరిజోడివగకాఁడు
చదలుమానికంబు జగముకన్ను
వేడివేలు పివము వేటాడు పోటరి
ప్రాద్దు తూర్పుమలను బొడమె నపుడు. 45

తే. తెల్లవాటుట గన్గొని యెల్లవారు
గొల్లవారింట వేడ్క గన్గొనఁగ వలయు
నంచు మేల్కొంచి తఱిచెయ్యు లన్నిదీర్చి
గీము లలరించుకొనిరి కోర్కెయుఁ జెలంగ. 46

—ॐ గొల్లదొర తనపట్టుల నలంకరింప నియోగించుట ॐ—

ఆ. అప్పుడు గొల్లనాయఁ డందంబుగాఁ దన
నట్టు లలరఁజేయునట్టుగాను
నేర్పు గల్గువారి నేర్పించినఁ జాల
నెలమితోడ వార లెల్లఁ గడఁగి. 47

సీ. తెలిము త్తియపుఁబందిరుల నెల్లెడల నిల్పి
నలు వొప్పుఁ దొగదోరణములు గట్టి
ముంగిళ్లఁ గపురంపుముగ్గు లిమ్ముగఁ బెట్టి
తనరుగోడలను జిత్తరుపు దిద్ది
పసిడితిన్నియల సొంపెనఁగఁ గస్తురి యల్కి
క్రంతలఁ బన్నీరు గలయఁ జల్లి
పట్టుబుట్టముల మేల్కట్టు లమర్చి తీ
విని బయళులను గొల్లెనలు వన్ని

తే. మఱియు దరి లేనిసొగసు లేమిటక చేసి
పలుదెఱంగులవాయుదమ్ములు నెలంగ
నిగురుజోడులు మగవాండ్లు నీడులేక
యరిది సింగారములుపూని యలరి రంతఁ

48

— శ్రీ కంభకునిపురికి గొల్లలు పచ్చుట ౧ —

సీ. కిట్టుచెప్పలు గొప్పగీటునామంబులు
మొలచెక్కుకత్తులు నిలువునీగలు
కుడిముక్కుగ్రమ్ములు గురివెండవేరులు
పిల్లగ్రోవులు మేటివల్లెత్తాళ్లు
లొగుగట్టుపంచెలు బెరసుబచ్చడములు
గార్కొన్న లోవంక కఱియొడ్లల్లు
గుండప్రోగులు చిప్పగొడ్డండ్లు నెలగోల
లొప్పారుపలువంకయుంగరములు

తే. గలిగి గాటంబుగా నెల్లకడలనుండి
పెల్లుమీఱంగ గిబ్బల పీచ మడచి
కోర్కు లిగురొత్తఁ గన్నెఁ జేకొనెద మంచు
మొల్లముగఁ జేరి రచటికి గొల్ల లెల్ల.

49.

వ. అట్లు చేరినవారి కెల్ల గొల్లదొర యుల్లంబులు దనియ
నోగిరంబులు వేగిరంబునం బెట్టించి వీడెంబులు గందంబులుఁ
గోకలుం దొడవులు నిడి విడిదిపట్టుల నునిచె సంతకుమున్న
పనిచినమానిసివలన నత్తైఱంగంతయు విని నందుండు యశో
దయుఁ దాటిసిడంబుజోదును బుత్తడిదువ్వలువదాల్పును
బయనం బయి కదలి ప్రోల్కడచక్కి న్వచ్చుచుండి రయ్యెడ.

— సందాదులు కృష్ణునితో వచ్చుట —

తే. వీటఁ గల్గిననాఁడెంపుబోటు లెల్లఁ
గూటువలు గూడి జన్నంపుగూటిదొరల
మాటకయి మేనువూనిన మేటివేల్పుఁ
దేటగాఁ జూచుకోర్కి నచ్చోటఁ జేరి.

51

సీ. వీఁడెపో యేప్రాద్దు వ్రేపల్లెలో గొల్ల
మగువల వలపించు సొగసుకాఁడు
వీఁడెపో చెలరేగి విసపుఁబా లిడుతాఁగ
రక్కసిఁ దునిమిన యుక్కుఁదునియ
వీఁడెపో నందునివిరిఁబోడిముందర
మొససి చిందులుత్రొక్కుముద్దులాఁడు
వీఁడెపో బండితోల్వేలుపు నుంకించి
పిండిగాఁ దన్నినదండిజోదు

తే. వీఁడెపోవ్రేలగీముల వెన్నజాన్న
గములఁ గొల్లగ మెక్కినగండిదొంగ
యనుచు నుడువుచుఁ దెలిముత్తియంపునేసఁ
బ్రాలు చల్లిరి వేడుక ల్బయలువడఁగ.

52

తే. అపుడు కుంభకుఁ డెదురుగా నరుగుదెంచి
యక్కకును బావకును మ్రొక్కి తక్కువారిఁ
గొఁగిటను గూర్చి వేడుక ల్లడలుకొనఁగఁ
దనమనికపట్టునకుఁ దోడుకొనుచు నేఁగి.

53

క. అందఱకునుబోసమ్ములు
గందమ్ములుఁ దమ్ములములుఁ గడువడి నిడి తా

నందంబుగ డెందంబున

ముం దెన్నడు లేనియెలమి మురియుచు నుండెన్.

54.

— శృష్టనిరాక నెఱిగింపఁబోతులు విజృంభించుట —

సీ. ఆరేయి కల్లరియాలపోతులు పైఁడి

వలువదా ల్పచటికి వచ్చు పెఱిగి

కినుకతో రెచ్చి దొడ్డిని గల్లచూడ్పాడి

మొదవుల లేగలఁ బొదివి చాలఁ

గొమ్ములఁ గ్రుమ్మి లేఁ గోడెల నెడ్లను

దఱుపుల నెత్తురు నెఱయఁ బొడిచి

గోడలు గ్రోడాడి కోవెలల్ నుగ్గాడి

పంచళ్లు పడఁద్రోచి బండ్లు విఱచి

తే. తలుపులు పగిల్చి గుడిసెలు దళ్లుఁ గూల్చి

గొల్లవాడల నెల్ల గగ్గోలు పుట్టి

నాడువాండ్రను గుఱ్ఱుల నంతఁబండి

గడఁగి తఱుముచు నెనలేని కడిమిఁ జూపె.

55

వ. అంతఁ దెల్లవాఱుటయు నయ్యలుఱేఁ దెల్లగొల్లకొమరులఁ

బిలిపించి తనముద్దఁబట్టిన దద్దయు సింగారించి తెచ్చిముందర

నునిచి యందఱు విన ని ట్టనియె.

56

— { కోడెలఁ బట్టువానికి నీలనిచ్చెద నని గొల్లలతోఁ
గుంభకుండు చెప్పుట } —

ఆ. గొల్లలార! చెడుగుఁగోడెలఁ గంటిరె

జగము లెల్ల మింగఁ జాలుకడిమి

నెసఁగుచున్న వెన్న నివి బొబ్బమెకములో

ఫలులొ యడవియెనుఁగులొ నిజంబు.

57

ఆ, వీనివలనఁ జాల వెతఁ గుందితిమి నేల
 త్రేఁడు కినుక చేసి పేడి సూపె
 నింకఁ బెక్కుమాట లేటికి వినుఁ డిదె
 నిక్క మైనదిట్ట లొక్కపలుకు. 53

క. బలిమి దలిర్పఁగ నీగి
 బ్బులఁ బట్టఁగఁ జాలునేరుపరి కిపు డిత్తుం
 జెలువములప్రోక యగునీ
 తలిరాకుంబోడి నెమ్మి నభుజొత్తంగన్. 59

క. అనిన విని గొల్లకొమరులు
 ననఁబోడులమిన్నఁ గైకొనఁగ ఫలసినబు
 ల్పును గోడెలగెలువఁగ నో
 పనిజడుపును గల్గి కాడుపడి యుండి రొగిన్. 60

— ఘోషవంతుఁడు గోడెలచే బిప్పుబడి సొమ్మసీల్లుట —

వ. ఆయెడ ఘోషవంతుం డనునొక్కగొల్లకొమరుండు. 61

క. గిబ్బుల గెల్పుట యిది యొక
 యబ్బురమా! యనుచు బింక మాడుచు నపుడే
 గొబ్బున లేచి బుజంబులు
 దబ్బునఁ జఱచుకొని బల్లిదపుదిట మెరుగన్. 62

తే. తొడరి యిమ్మేటియాలపోతులను డాసి
 పట్టుకొనఁబోవుటయు నవి బిట్టు గినిసి
 కన్నులను నిప్పు లొలుకంగఁ గడఁగి వానిఁ
 బొదివె నన్నియుఁ జూపఱు బెదరి పఱువ. 63

అటువలెఁ బొదివినఁ గనుఁగొని
 దిట మింతయు విడక యతఁడు దీటుగఁ గడుముం

దటికిఁ జని యొక్కపోతును

దటుకునఁ బిడికిటను బొడిచెఁ దలనడుచక్కిన్.

64

క. పొడిచిన నన్నియు నొక్కు

మృడిఁ గడిమి దలిర్ప నతని మార్కొని కినుక

న్నిడుద మొనవాఁడికొమ్మలఁ

బుడమిం బడ వైచి పొడిచి పొరిఁబొరి మట్టెన్.

65

ఆ. మట్టి మిగుల నలుక రెట్టింప దవ్వగాఁ

జిమ్ముటయును దూలి సొమ్మసిల్లి

పడియె నతఁడు గిబ్బసదు వంత గొల్లల

వైకి నుటికి కడిమి బలిమిరాయ.

66

ఉ. కొందఱఁ బూని కొమ్మలను గ్రుమ్ముచుఁ గొందఱ మ్రగ్గఁ

ద్రొక్కుచుం, గొందఱఁ బెందొడల్ విఱిగి కోయని యా

ర్వంగఁ గూలఁ దన్నుచుం, గొందఱ నేపుతోఁ దఱిము గుట్టల

మెట్టలపా లొనర్చుచుం, జిందఱవంద తై పఱవఁ జేయుచు

గాటపులావుఁ జూపుచున్.

67

— కృష్ణుఁడు బలరామునితో నక్కడెలకతఁ చెల్పుట —

క. ఆప్పగిదిఁ బఱచువారలఁ

దప్పక చూచుచును మోముఁదమిని జిటున

వొప్పార్పర నపుడు వెన్నుఁడు

కప్పంబుట్టంబువానిఁ గని యి ట్లనియెన్.

68

తే. ఆలపోతులు గా వివి కాలనేమి

కొడుకు లేడ్వరుఁ దనచేత మడిసి తొంటి

సూడుఁ దీర్వగఁ బూని యిచ్చోటఁ బుట్టి

రిపుడు వీరి నడంచెద నేపుసూపి.

69

- క. పగతుర నడచుటయుకై బం
దుగులం గాపాడుటయును దోరం బరయం
దిగకంటికైన నిది కడుఁ
దగిలినమే ల్లాదె యిపు డెదం బరికింపన్? 70

— శ్రీ కృష్ణుడు కోడలఁ బైకొని చంపుట —

- క. అని పలికి వాని కెదురుగఁ
జనియె నపుడ వేలుపులును జడదారులు నిం
గి నిలిచి కనుఁగొనుచుండం
దన కెంతయు మేలు గోరి తద్దయుఁ బొగడన్. 71

- క. చని యటఁ బసరపురక్కసు
లను బయికొని దోసకారులారా! కడుఁగ్రొ
వ్వనఁ గలఁచితి రిన్నాళ్లును
బనివడి జగమెల్ల నింకఁ బఱవక నిలుడీ. 72

- క. కల్లరులై పెల్లొదవఁగఁ
బొల్లఁగ గొల్లలను బాఱఁ బొడుచుట గా దిం
కెల్ల తెఱంగుల మిమ్ముం
జెల్లించెద వేల్పుగములు చెలఁగుచు నుండన్. 73

- వ. అని యదలించి పలికిన నులికి యలుక రెట్టింప నద్దబ్బఱిగిబ్బ
రక్కసు లేడ్వరునుం దొంటియొంటుమి మేటివెనంకువం
జెంగున నెగసి యుక్కున నొక్కుమ్మడి నతనిం దాకిన న
బ్బలుమగండు గండుమీఱి లేగున్నయేనుఁగులపయిదాటు
సింగంబు తెఱంగునం గదిసి యఱచేత మోరలు చఱచియుం
దఱిమి యురవడిఁగొమ్ముల మెడల నులిమియుఁ దొడలు విఱి

చియు నడుము లవియం బిడికిళ్లం బొడిచియు వీచులు
మూఁపురంబులు నడచియు నెత్తురులు జొత్తిల్లం జేసియు
మఱియుం బెక్కులాగుల నొప్పించియుఁ జూపఱచూడ్కికి
వేడ్కఁగాఁ గొంతదడవు గడపి యంత. 74

క: పిడుగున కెన యనఁ దగుతన
పిడికిట నొక్కొక్కదాని బెడిదంబుగ నె
న్నడినెత్తు లవియఁ బొడిచిన
వడి నొక్కొక్కటియు నేల వ్రాలెం గోడెల్. 75

తే. అట్టు లొక్కొక్క పోటున నాలపోతు
లన్నియును వాత ముక్కునఁ గన్నుఁగవల
నెత్తురులు గార నీలిగి నేలఁ బడిన
నెల్లవారలు వెఱఁగంది రుల్లములను. 76

—● దేవాదులు మెచ్చి తత్సూచనల నెఱుఁగుట —●

సీ. అత్తఱి వేలుపు లాకసంబున నుండి
వెన్నునిపయిఁ జాత విరులవాన
గురియింప నచ్చర ల్లోమరొప్ప నాడిరి
గొల్లతెండ్రందలు నుల్లసీలిరి
నందుండు గొమరునిఁ బొందుగాఁ గొఁగిటఁ
బెనఁచి తద్దయును దీవన లొసంగె
గుంభకుండును దనకోరిక యీడేతె
నని చూచి సంతసంబునఁ జెలంగె

తే. నీలయును జాల ప్రేతలమేలువాడు
తనకు మగఁడయ్యె ననుచు డెందఱున నుబ్బె
నీలా—6

మఱియుఁ జూపఱులెల్ల వేమఱును మెచ్చి
పొగడుచుండిరి వెన్నునిమగతనంబు.

77

— ౧౭ నీలకుఁ గృష్ణునకు బెండ్లి వర్తిల్లుట ౧ —

ఆ. అంత గొల్ల పెద్దలందఱు నీలకు
వెన్నునకును బెండ్లి వెన నొనర్ప
వలయునంచుఁ బూని వలనొప్ప మూరుత
మొజ్జబాఁపనయ్య నొయ్య నడిగి.

78

ఆ. కాళ్ల గోళ్లు దీసి కన్నియకును బెండ్లి
కొమరునకును దలలఁ జమురు రాచి
నలుఁగు లిడఁగఁజేసి నలువొప్ప నయిరేని
నీరువోసి రపుడు పేరఁటాండు.

79

శ. తొగసూడు గ్రుంకె దట్టం
బుగఁ జీకటు లొదవె రిక్క మొత్తము వొడమెక
లగనమును డాసె నియ్యెడఁ
దగఁ బెద్దలు నైదువలును దద్దయు నెలమిన్.

80

తే. పలుతెఱంగులవాఁదంబులు నెలంగ
తీవితో నల్లడల దివ్వటి ల్వెలుంగఁ
గన్నియను బెండ్లికొమరునిఁ గడఁగఁ బెండ్లి
తిన్నెమీఁదికి మెల్లనఁ బెచ్చి నిలిపి.

81

తే. పుడమివేల్పులు దొలిపల్కునుడువు లెలమిఁ
జదువుకొంచును దీవనల్ చాల నొసఁగి
నేసఁబ్రాల్ చల్ల వలిపంపుఁజీర యొకటి
చెలగి తెరవట్టి కాట్లోక్కఁజేసి రపుడు.

82

అ. చాల వేడ్కలొదవఁ గేలుఁదమ్ముల నంటి
యైదువలు కడంక నంది యిడఁగ
నెన్నరానికూర్చిఁ గన్నియయలుతను
గట్టుతాల్పు తాలిబొట్టుఁ గట్టె.

83

క. వెన్నునితలపైఁ గన్నియ
కన్నియతలమీఁదఁ జుట్టుఁగైదువుబోదుక
సన్నపుముత్రైము లెలమిని
మిన్నక చేదూండ్ల నించి మించిరి మిగులన్.

84

క. చీరచెఱంగులు ముడి యిడి
కూరిమిఁ జిటికెనలు వట్టికొనఁ గూరిచి తా
రారంబోతిని గడు నిం
పారఁగ మ్రొక్కించి రప్పు డాలిక్ మగనిన్.

85

— శృంగారము గుంభకుడు కట్టుంబు లొనంగుట —

సీ. అయ్యొడ గొల్లతేఁ డల్లున కెలమితో
ముత్రైపుఁజొకట్లు మురువు లుంగ
రములు నేవడములు రతనంపుఁబావలు
గొలుసులు పదకముల్ జిలుగుఁజేల
లందలా లడపంబు లపరంజిగిండులు
జాలవల్లికలును జందువాలుఁ
బట్టెమంచంబును బఱపుచు బాలీనుఁ
జందుగుపెట్టెలు మందసములు

తే. గద్దెపీఠలుఁ గపురంబుఁ గస్తురియును
బాఁడిమొదవులు మేలైన బట్టియలును

నూడిగీలును వరపుళ్లు నాఁడె మైన
మంచిగందంపుఁదున్నలు మించ నొసఁగి.

86

తే. కూరిమిని వీరకానికి వీరక త్తి
యకును దొలువేల్పుగొంగయన్నకును మఱియుఁ
జుట్టములకెల్ల దొడవులుఁ బుట్టములను
గట్టుము లొసంగెఁ గట్టలుగాఁగ నపుడు.

87

తే. జన్నిగట్లకు బట్లకు నెన్నరాని
పైఁడికట్నంబు లొసఁగి కబ్బంపుఁగూరు
పరులకును గాణలకుఁ బెద్దబాఁపలకును
లెక్కనేయక చీరలు రొక్క మిడియె.

88

— సీలాశృష్టుల నొక్కటి నేయుట —

వ. ఇత్తెఱంగున నెల్లవారలు నలరునట్లుగాఁ బెండ్లి యొనర్చి
యంత నొక్క మంచిమూరుతమున నాల్కగల నొక్కటి
నేయఁ దలఁచి ప్రొడ లగునైదువరాండ్రఁ బనిగొల్ప వారు
నయ్యెడ.

89

సీ. పగడంపుసకినలపట్టెమంచము దోమ
తేర విరవాదిక్రొవ్విరులపాన్పు
సురమాలిబాలీసు సూతినిగవునెన
జరబాజుచందువా సానపేట
కపురంపుబరణి చిక్కలదివ్వెకంబంబు
నిల్లుటద్దంబు పన్నీటిక్రోవి
జవ్వాదిపక్కణి జాలవల్లిక పైఁడి
వీణె దువ్వెన వట్టివేళ్ల సురఁటి

తే. తప్తపడిగము మంచిగందంపుఁగోర
 పచ్చిక స్తురిపెట్టె సంపం గెనూనె
 గిండులను గల్గి కన్నులపండుగైన
 పచ్చరాకట్టుగొనబుటుప్పరిగలోన. 90

ఆ. పెండ్లికొడుకు నిలిపి బిటబిటం గన్నెకు
 సొగసు దిద్ది వేడ్క లిగురులొత్తఁ
 బడకయింటికడకుఁ బరుగునఁ దోడ్కొని
 చనుచుఁ బల్కి రపుడు సకియలెల్ల. 91

తే. చెలియ! మును నీవు గోరినచెలుపుఁ డిప్పు
 డించువిల్కొనిపని కెప్పు డెప్పు డంచుఁ
 దిపురుచున్నాఁడు పడకింటఁ దవిలి తమిని
 బ్రొద్దు జరుపకు మిఁకఁ జాల ముద్దరాల ! 92

క. అగ్గలపువలపునను మును
 బెగ్గడిలుచు నుండి యిపుడు పెనిమిటితోడఁ
 డగ్గఱఁ బోయినయప్పుడు
 సిగ్గేటికిఁ బొడమెనమ్మ చిత్తరుబొమ్మా! 93

సీ. ముగుద ! రమ్మని డాయ మగఁడు చీకనయప్పు
 కదియక మార్చలంగెదవు సుమ్ము
 పగకాఁడు మొరకొంగు దిగిచి నెజ్జకుఁ దార్ప
 సడిగొట్టి వెనుకకుఁ జనెదు సుమ్ము
 వెన్నుఁడు కపురంపువిడియం బొసంగిన
 నొదిగి కైకొనక యుండెదవు సుమ్ము
 చెలువుండు పయ్యెదఁ దొలఁగింప గమకింపఁ
 గేలు మాటిడి పెనంగెదవు సుమ్ము

తే. సాగసుకాఁ డెదఁ గదియించి జంటిమోవి
గంటియొనరించి యిక్కువలంటి తుంట
వింటిబలుదంటపనులు గావించినపుడు
కడఁగి మెలఁగంగవలెఁ జుమ్ము కలువకంటి !

క. దేగతెఱంగున బిఱబిఱ

సాగవలదె చెలియ వలపు సడిలేని దహా!

బాగాయొఁ గాఁపురం బిటు

జా గేటికిఁ బొదగదమ్మ చక్కెరబొమ్మా!

95

నీ. తడవయ్యె బిఱబిఱ నడవరాదె యటన్న

శేలిమీఁదఁ గన్నెట్టు చేసె దేమి ?

నెనరొప్పు శెంగట నిలిచి వీడినకొప్పు

దిద్దుకొన్ననఁజోడిఁ దిట్టె దేమి ?

పడఁకతో వెలియాకుమడుపులెమ్మెను శేలి

కొసఁగెడితొయ్యలిఁ గసరె దేమి ?

నగుచు గందము దెచ్చి మగని కలందు మ

న్నను బండ్లు గొలుకుచుఁ గినిసె దేమి ?

తే. వాలుగంటిరొ! యిటువంటివారెకారె

చొక్కి పెనిమిటికొఁగిట దక్కి పెనఁగి

పెక్కుదెఱఁగుల రాచిల్కజక్కిబోదు

పనుల గడిదేటి ప్రోడలై తనరువారు.

96

క. ఓకలువకంటి ! మును మును

తైకొని బలిమాలి మగనిపజ్జ కిపుడు దే

రాకుండెదు సిరి వచ్చిన

మోఁకా లడ్డం బిడియొదు మురుపు దలిర్పన్,

97

ఆ. అనుచుఁ బలికి కలికినర్పి లిఁ దోడ్కొని
పడకయింటి కరిగి పడఁతు లపుడు
ముగుదచేతి విడెము మగనికి మగనిచే
విడెము ముద్దుఁజెలికి నిడఁగఁ జేసి. 98

క. చెలువుగ నీ కిపు డబ్బె
న్నలువుగ నీతళ్ళుఁగుందనపుబొమ్మ యింకం
దలఁపునఁ గలిగినతెఱఁగున
మెలఁగుఁడు వలపులు తలిర్ప మెలఁతయు నీవున్. 99

ఆ. గోల గాని మిగుల గాశకురాలు గా
దింతి నీకుఁ దక్కె నంత వేగి
రంపుఁబనులవలని రాయిడి వెట్టక
ముద్దుగుమ్మ నెమ్మి దిద్దుకొమ్మ. 100

తే. చెప్పవలసినలాగునఁ జెప్పినార
మింతె కా కిపు డెన్న మీ కిరువురకును
గలుగుకూర్తులు గనుఁగొన్నఁ దెలిపినట్లు
మెలఁగుదురె యంచు సగుచు నమ్మెలఁత లరుగ. 101

క. వెన్నుఁడు చిటునవ్వునఁ దగ
గన్నియఁ జేపట్టి వలపు గ్రమ్మగ సొగసుం
గొన్న నెజ్జకుఁ దారిచి
వన్నియ దిద్దుచును మిగుల వలపు దలిర్పన్. / 102

సీ. తెలిము త్తియపుసరుల్ దిద్దునెపంబున
గిబ్బచన్బొగడలఁ గేలఁ జెనకి

చెవులకమ్మలు చక్కఁ జేయుజాడల ముద్దు
చిప్పిల నిద్దంపుఁ జెక్కులంటి

మొలనూలు సవరించు వలనుగఁ గన్నట్టి
వలుఁదపిటుందుఁ బొక్కిలియు నిమిరి

కపురంపునిడె మొసంగఁగ బోవులాగున
మొనసి చక్కెరమోవి ముద్దులాడి

తే. పువ్వులెత్తులు దుఱిమెడి పాలుపెలర్పఁ
గప్పు మీఱినబలితంపుఁ గొప్పుముట్టి
మెల్లమెల్లనె యొక్కింత మెలఁగ డెంద
మించువిలుదాల్పుచెయ్యల కియ్యకొల్పి.

103

చ. కులుకుచుఁ దద్దయున్నదిని గూర్తి తలిర్పఁగ ముద్దుచిల్కుచుం
బలుక వదేమి? యొమ్మెయిని బాగుగ గంద మలందవేమి? కో
ర్కులు వెలయంగఁ గొఁగిటను గూర్ప వదేమి? చలంబా
నానయో, చిలుకలకొల్పి! యిట్టెరవు నేయఁగ నే నొక
లాఁతివాడనే ?

104

ఆ. పిన్ననాటనుండి పెనఁగుచు నాపయిం
గన్నె నీకు వలపు గలదు కదవె
చేరి వేడుకొనినఁ జిక్కులు పెట్టెదు
తాళరాదె యింకఁ దలిరుఁబోడి!

105

సీ. పరువంపుమారేటిపండు లెచ్చటఁ గన్నఁ
జెలి! నీదుకులుకుగుబ్బలె తలంచి
డంబారునెమ్మిపించెంబు లెచ్చటఁ గన్న
ననబోడి! నీదువేనలియె తలంచి

తిరమొండఁ దేనియపెర లెచ్చటను గన్నఁ
దెఱవ! నీతోగరువాతెఱయ దలఁచి
బెదరి పాతెడులేటికడుపు లెచ్చటఁ గన్నఁ
గలికి! నీసాగసుఁగన్దవయె తలఁచి

తే. నిచ్చనిచ్చలుఁ గానలోఁ జొచ్చి మిగుల
నెచ్చరికల మెలంగుచు నిచ్చలోనఁ
గలఁగుచుండెద నెనలేని వలపు మీఱ
నింతి యిడ జాగువలదు నన్నేలుకొనుము.

106

వ. అని నేర్పు దలిర్పం బలికి.

107

చ. జిలుఁగుఁబయంట నూడ్చి నునుఁజెన్నుటోయారపుఁజన్ను
దోయిపైఁ, గలప మలంది వాల్చెభుకుఁగన్నులు మూసిన,
నవ్వుకొంచుఁ బొక్కిలి వలకేల నంటి గిలిగింతలు గొల్పుచు,
మోవి యానుచుం, గలికి గరంగఁజేసి బిగికొఁగిటఁజేర్చెను
వెన్నుఁడ త్తటికె.

108

తే. మఱియు వెఱగొప్పు చెలువంపుదెఱఁగుపనులఁ
గరఁగఁ జేయుచు నమ్ముద్దఁగలువకంటఁ
గలసి యెనలేని నెమ్మఁ జెలఁగుచుండి
గుడుసువాల్దొల్పు రేయొల్లఁ గడపి యంత.

109

— శనందాదిసహితుఁడై కృష్ణుఁడు నీలతోఁ దనపల్లె చేరి సుఖించుట —

తే. అత్తమామలయానతి యంది తోడఁ
దల్లిదండ్రులు నన్నయుఁ దవిలి రాఁగఁ
గుందనపుటందలములోనఁ గొమ్మ నిలిపి
యుల్లమునఁ బొంగుచును దనపల్లె కరిగె.

110

క. అరిగి తననగరిలోనికి

సరగునఁ జొర్రైంచి యపుడు సంగడికాండ్రం
బెరిమె గలపెద్దలను గని
యిరవుగ మన్నించి చాల నెమ్మెదలిర్పన్.

111

ఆ. అంత నీలఁ గూడి యంతంత యనరాని

సంతసంబు మీఱ జగము లెల్లఁ
బ్రోచుకొనుచు నెపుడుఁ బులుగుడాల్వేలుపు
తలఁకులేని సిరులఁ దనరుచుండె.

112

వ. అని నిరాబారిసింగంబులకెల్లఁ గత యెఱింగించిన వారలు
కొలందిలేనివేడుకలం దనరు చుండిరి.

113

ఉ. రిక్కలు మంచు నద్దమును రేదొరయుం గపురంబుఁ బాలు
నుం, జక్కెరరాచపు ల్పిలువసామియుఁ జిందముఁ దూఁడు
మేపుడుం, బక్కిగముల్ జగా నలువపట్టియు బొబ్బమేకంబు
వేల్పురా, జక్కియు నీడువోలినయసంబునఁ బాటిలు మేటి
దయ్యమా!

114

క. పుత్తడిమలవిలుకాఁడా!

గిత్తనలమా నెక్కి హూయలఁ గేరెడు తేఁడా!
మత్తిల్లుమి త్తిసూడా!
బత్తిమిగులఁ గలుగువారి పాటిటివాఁడా!

115

తరళము—

చిలువవేరులు తొమ్మనం దలఁ
జన్నికొన్నెలపువ్వును

మొలను బెబ్బులితోలుఁ గేలను
ముద్దుగుల్కెడి జింకయున్
నలువయాదలపున్కు పల్లెము
నల్లగుత్తుకయు నైయి
న్వలపును న్వలిబూదిపూతయు
వావిరిం గలవేలుపా!

116

గద్యము ఇది శ్రీమదుమారమణకరుణాకటాక్షనిరీక్షణసంలబ్ధ
సరసకవితాసామ్రాజ్యధురంధర ఘనయశోబంధుర కౌండి
న్యసగోత్రపవిత్ర కూచిమంచి గంగనామూత్యపుత్రబుధ
జనవిధేయ తిమ్మయనామధేయప్రణీతం బైననీలాసుందరీపరి
ణయం బను నచ్చిత్రేనుఁగుఁగబ్బంబునందు సర్వంబును
దృతీయాశ్వాసము.

మనుచరిత్ర, సటీక, వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిగారి వ్యాఖ్యానముతో		
చిన్నవైజున మేలుకాగితములమీద ముద్రితము ...	5	0
మూన్నాళ్లముచ్చట, వే ప్రభాకరశాస్త్రి ...	0	4
మార్కండేయపురాణము ...	3	0
మొల్లరామాయణము ...	1	8
యయాతిచరిత్ర, పొన్నిగంటి తెలగనార్య ...	1	0
భక్తిరసశతకసంపుటము I 20 శతకములు ...	3	0
” II ” ...	3	0
” III ” ...	3	0
సీతిశతకసంపుటము I ” ...	3	0
యయాతిచరిత్ర, ఆకొండి వ్యాసమూర్తి ...	0	3
రత్నపరీక్ష, సాంధ్రతాత్పర్యము ...	0	4
రంగరాయచరిత్రము ...	0	12
రాజశేఖరవిలాసము ...	0	8
రాజయోగసాగము, ద్విపద ...	0	6
రామరాజీయము ...	0	12
రామాభ్యుదయము ...	2	0
రుక్మిణీకల్యాణము, సటీక ...	0	10
రుక్మిణీపరిణయము, శుద్ధప్రతి ...	0	10
రుక్మాంగదచరిత్ర, వికాదశిమాహాత్మ్యము ...	1	8
లంకావిజయము (రావణదమ్మియము)సటీక ...	1	8
వసుచరిత్ర విమర్శనము ...	1	4
వసిష్ఠజనకసంవాదము ...	0	8
వాసిష్ఠరామాయణము, ద్విపద ...	1	4
విక్రమార్కుచరిత్ర, జక్కనకవిది ...	1	4

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు ఆండ్ సన్స్,

292, ఎన్స్లనేడ్, చెన్నపురి.

ప్రతి 1-కి రు. అ

నలచరిత్ర, ద్వీపద, క్యాలిగోలైండు	...	2	4
నిరంకుశోపాఖ్యానము	...	0	10
నిర్వచనోత్తరరామాయణము	...	అచ్చు	
నీలివద్యసంగ్రహము, నటిశ్చరణము	...	0	6
నీలానుందరీపరిణయము	...	0	12
నల్లాటిపీఠచరిత్రము	...	3	8
నందకంఠము, నారాయణకవిది	...	2	0
డిటా వేంగటసాధరాజకవికృతము	...	2	0
ప్రభావతీస్రమ్యమ్నము	...	1	12
పారిజాతాపహరణము, చిన్ననైజా	...	1	0
,, సాంధ్రతీకాతాత్పర్యము	...	3	0
మనుచరిత్ర, వావిళ్ల రామస్వామికౌస్తీగారి క్యాఖ్యానముతో			
చిన్ననైజాన మేలుకాగితములమీఁద ముద్రితము		5	0
భౌస్కరరామాయణము	...	8	0
రంగరాయచరిత్రము	...	0	12
రాఘవపాండవీయము, నటిక	...	4	0
రాజశేఖరనిలాసము	...	0	8
రాజయోగసారము, ద్వీపద	...	0	6
రామరాజీయము	...	0	12
రామాభ్యుదయము	...	2	0
లంకావిజయము (రచనాదమ్మయము) నటిక	...	1	8
వాసిష్ఠరామాయణము, ద్వీపద	...	1	4
బిల్వణీయము	...	1	4
దుక్కిణీకల్యాణము, నటిక	...	0	10
దుక్కిణీపరిణయము	...	0	10

ఐన్నపురివిలాసము	...	0	8
అంజనేయదండకము, హనుమద్దండకము	...	0	4
అంధ్రభాషాభూషణము, విమర్శతో	...	0	6
అంధ్రసామనంగ్రహము, పద్యనిఘంటువు	...	0	3
,, టీకతో	...	0	10
,, అంధ్రసామశేషము, సాంబనిఘంటువు, వగైరా టీకతో	2	0	
అంధ్రభాషార్థపము	...	1	0
కవిత్వతత్త్వవిచారవిమర్శనము	...	1	8
కవిరాజమనోరంజనము	...	1	4
కృష్ణదండకము	...	0	2
కృష్ణరాయవిజయము	...	0	12
కుచేలోపాఖ్యానము, నటీక, (భాగవతము)	...	0	8
డిటో గట్టుబ్రభుకృతము	...	0	10
గయోపాఖ్యానము, పద్యము, రామసామాత్యునిది	...	0	12
డిటో ద్వీపద, నాదిండ్ల గోపమంత్రి	...	0	8
గద్యపద్యసంగ్రహము, జ. పే. సుబ్రహ్మణ్యశర్మగారిది.	...	0	12
,, గొర్తి సూర్యసారాయణశాస్త్రిగారిది	...	1	0
గరుడాచలము-యక్షగానము, పెద్దచ్చు	...	0	3
గీతమంజరి, చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహము	...	0	4
ఐన్నబసవపురాణము	...	2	8
జైమినీభారతము	...	2	8
తెనుగునమస్యలు	...	0	3
దసరాపద్యములు	...	0	2
దశావతారచరిత్ర, పద్యకావ్యము	...	4	0
ధనాభిరామము	...	0	12
దేశింగురాజాకథ (జంగంకథ)	...	0	8
ధ్రువోపాఖ్యానము, నటీక	...	0	10

వావిళ్ల రామస్వామిశాస్త్రిలు అండ్ సన్స్,

292, ఎన్.జి.బి. రోడ్, చెన్నపురి. 1.

